

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Sólistka opery NDM Agnieszka Bochenek-Osiecka
Foto Martin Popelář

opera
Jules Massenet
Werther

čínohra
Josef Topol
**Konec
masopustu**

balet
Petr Iljič Čajkovskij
Louskáček

**opereta/
muzikál**
Marguerite

SofiG

Tamara Černá

umělecký fotograf

Umělecký portrét, inscenované i reportážní fotografie, streetfoto, focení dětí ...

www.sofig.cz

Hotové fotografie můžete zakoupit, nebo objednat na adrese:
sofig.agent@gmail.com, tel: 603544462

SALON HANKA působí na zdejší scéně již 15 let. Najdete nás na ul. 28. října 51, Ostrava.

Jsmo velmi kreativní a netradiční tým. Prezentujeme se jako celek i jako jednotlivci. Podporujeme osobnost. Velmi důležitá je pro nás je spokojenost a důvěra všech, kteří se svěří do péče našich profesionálů i všech subjektů se kterými spolupracujeme.

Krása vychází zevnitř, je-li spokojeno naše nitro, odráží se to na našem zevnějšku. Celý tým se podílí na této harmonii, která souvisí s naplněním vize, postavené na vzájemné důvěře.

Srdečně Vás zveme na smyslový prožitek, relax, uvolnění těla a mysli. Všichni odborníci jsou připraveni Vám splnit Vaše přání. Máme rádi úsměv, bourá všechny ledy.

Hanka Horvathová
Hanka Horvathová,
majitelka Salonu Hanka

POŘÁDÁME

- Dny pro ženu, muže, single
- Víkendy wellness
- Proměny image
- Vlastní účesové show
- Wellness akce pro firmy
- Výhodné slevy pro firmy
- Dárkové, slevové kupony

ŠKOLICÍ CENTRUM

- Odborné semináře
- Odborné semináře s mezinárodní účastí
- Vlastní soustředění s mezinárodní účastí
- Účast na tuzemských a mezinárodních soutěžích
- Vlastní střihové a barevné kolekce
- Publikace v novinách a odborných časopisech
- Titulní strana odborných časopisů

KADEŘNICTVÍ

- Konzultace, diagnosa
- Proměny, fotoproměny
- Střihy, barvy na podporu osobnosti
- Kreativní střihy, barvy
- Meliry
- Péče o vlasy, masáže
- Péče o pokožku

KOSMETIKA

- Ošetření norm. pleti vysoce hydratační
- Ošetření mastné, smíšené pleti
- Ošetření nečisté, akné pleti
- Ošetření pánské pleti

- Ošetření náročné, zralé a suché pleti
- Luxusní ošetření náročné pleti
- Tělové ošetření
- Prodlužování, zhušťování řas

MASÁŽE

- Sportovní, rekondiční
- Medové, čokoláda, broskev
- Havajské, indické
- Lifting, masáž obličeje
- Zábaly skořice, bahno, rašelina, broskev, čokoláda
- Masáže dětí a kojenců
- Masáže těhotných žen
- Dornova metoda
- Masáže horkými mušlemi

MANIKÚRA

- Suchá
- Mokrá
- P-Shine
- Masáž

Editorial

Vážení a milí diváci, velevážené publikum!

Dovolte mi, abych Vám ze srdce popřál vše nejlepší v novém roce 2011. Především hodně zdraví, štěstí, spokojenosti, lásky a pochopitelně co nejvíce krásných a neopakovatelných divadelních zážitků v Národním divadle moravskoslezském během celého roku.

Myslím, že je na co se těšit. Poslední měsíc roku 2010 obohatil náš repertoár dvěma pozoruhodnými inscenacemi, které budou, doufám, na dlouhou dobu úspěšnou součástí nabídky našeho divadla a pochopitelně i prvních dvou měsíců roku 2011.

Soubor opereta/muzikál připravil opravdovou událost, a to i v kontextu světového muzikálového dění. Na scéně Divadla Jiřího Myrona vstoupila 2. 12. 2010 Marguerite, nový světový muzikál, a to v evropské kontinentální premiéře ostravské verze a navíc za účasti autorů, kteří se na přípravě inscenace aktivně podíleli. Myslím si, že první, náročné setkání našeho souboru opereta/muzikál s muzikálovou Broadway dopadlo velmi dobře a otevírá další cesty pro rozvoj nového muzikálového divadla v Ostravě, v Národním divadle moravskoslezském. Ostatně přijďte se přesvědčit, třeba hned na některou z nejbližších repríz, a i když třeba nepatříte ke skalním fanouškům muzikálového žánru, určitě Vás silný milostný příběh z okupované Paříže v období 2. světové války zaujme a možná i dojde a strhne svou silou, spolu s krásnými melodiemi jeho písní, navíc ve skvělém obsazení v obou alternacích.

V končícím adventním čase vstoupil s velkým úspěchem na scéně Divadla Antonína Dvořáka Louskáček. Baletní soubor, v režii a choreografii kubánsko-ruského, v současné době v Maďarsku působícího choreografa Williama Fomina, připravil tento skvost světové baletní literatury s nádhernou hudbou Petra Iljiče Čajkovského v nové verzi. A vzniklo a diváky hned na obou premiérách okouzilo nádherné, poetické, vtipné taneční divadlo, ve kterém pochopitelně nechybí především klasický tanec, ve špičkovém provedení našich sólistů celého souboru, ve spolupráci s tanečním oddělením ostravské konzervatoře a dětmi z baletního studia při Národním divadle moravskoslezském. Velký úspěch obou premiér a mimořádný zájem o vstupenky na další reprízy nás naplňuje radostí, že vznikla inscenace, která bude dlouhou dobu ozdobou baletního repertoáru našeho divadla, která bude těšit naše diváky napříč všemi generacemi.

A i leden a únor, první dva měsíce nového roku 2011, budou v Národním divadle moravskoslezském bohaté na divadelní události a zajímavé premiéry. Jenom namátkou mi dovolte jmenovat některé, více se o nich i o všem dalším dočtete na dalších stránkách našeho časopisu.

Soubor činohry připravuje dvě nové premiéry pozoruhodných titulů – dramtizaci bestselleru polského novináře a spisovatele Mariusze Szczygiela Gottland, která se dotýká naší ne tak dávné minulosti i známých a méně známých událostí a osob. Sám se na tuto inscenaci velmi těším, kniha mě hned po svém přečtení doslova uhranula, a věřím, že pod režijní taktovkou dnes již doslova kultovního režiséra Jana Mikuláška, který je spolu s dramaturgem Markem Pivovarem i autorem dramtizace, vznikne mimořádný a jedinečný divadelní tvar. Druhá část činoherního souboru pak připravuje pod režijní taktovkou Janusza Klimszi pozoruhodnou a stále aktuální komedii z pera britského autora restauračního období Williama Congreva (1670–1729) Velkolepost vyvolených aneb Setrvalý stav světa, která i Vás doufám zaujme a pobaví svým britským konverzačním humorem a překvapivou aktuálností, a všichni věříme, že se tato inscenace stane stejně populární a oblíbenou jako Ideální manžel Oscara Wilde, který již rok úspěšně zdobí repertoár naší činohry.

Z operních projektů si dovoluji upozornit zejména na obnovenou premiéru populární inscenace opery Leoše Janáčka Její pastorkyňa, která se vrací po čase na repertoár v novém hudebním nastudování hudebního ředitele opery Národního divadla moravskoslezského Roberta Jindry v doslova hvězdném obsazení. Určitě velmi chutným a lahodným bonbónkem bude pak nastudování Orfea v podsvětí Jacquese Offenbacha. Tato klasická opereta – vlastně opéra-bouffon, jak zní správně podtitul, zazní (od 24. února) tentokrát v nastudování souboru opery v krásném zlatém Divadle Antonína Dvořáka. A do třetice bych Vás moc rád pozval a upozornil na některou z repríz francouzské romantické opery Julese Masseneta Werther, která se do Ostravy vrátila po 64 letech a od poloviny listopadu obohacuje repertoár operního souboru. Doufám, že si z našeho bohatého programu všech žánrů vyberete to své i v příštích měsících. Rád bych Vás ještě upozornil na další možnosti výhodných slev při častější návštěvě našich představení, které jsou dnes otevřené opravdu všem – a to buď formou předplatného, které je stále v prodeji, či celoročního slevového programu prostřednictvím Zlaté karty NDM.

Nejen mým, ale našim celodivadelním novoročním předsevzetím je dělat ještě více pro to, abyste se u nás, v našich hledištích, cítili co nejlépe a co nejraději se k nám vraceli.

Ještě jednou Vám přeji krásný, spokojený a šťastný, ve zdraví prožitý nový rok 2011 plný krásných divadelních zážitků!

V úctě Váš

Jiří Nekvasil
ředitel

Předplatné je stále v prodeji!

Protože se však divadelní sezóna chýlí do druhé poloviny, nabízíme Vám výhodné zimní předplatné, které je sestaveno podle žánru, který Vás baví.

Zimní předplatné 2011

Zimní předplatné zahrnuje 3 představení v období od ledna do března 2011 v Divadle Antonína Dvořáka i Divadle Jiřího Myrona a ušetříte díky němu 20% z ceny vstupného.

Můžete si vybrat ze tří variant předplatného podle žánru:

Zimní předplatné 1 – opera

Giuseppe Verdi: **LA TRAVIATA**
Bedřich Smetana: **PRODANÁ NEVĚSTA**
Leoš Janáček: **JEJÍ PASTORKYŇA**

Zimní předplatné 2 – opereta/muzikál

Michel Legrand, Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg, Jonathan Kent, Herbert Kretzmer: **MARGUERITE**
Florimond Hervé: **MAMZELLE NITOUCHE**
Rudolf Friml: **ROSE MARIE**

Zimní předplatné 3 – činohra

Josef Topol: **KONEC MASOPUSTU**
Peter Shaffer: **AMADEUS**
Oscar Wilde: **IDEÁLNÍ MANŽEL**

Více informací naleznete na www.ndm.cz nebo v oddělení předplatného v centrálním předprodeji NDM (třída Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona).

OPERA

ČINOHRA

BALET

OPERETA/
MUZIKÁL

www.ndm.cz

OBSAH	
Editorial	1
OPERA	3 – 10
Premiéry v sezóně 2010/2011	3
Repertoár sezóny 2010/2011	4
Poslední premiéra	5
Opět na repertoáru	6–7
Připravujeme	8
Rozhovor (Agnieszka Bochenek-Osiecka)	9
Nová sólistka opery NDM	10
ČINOHRA	11 – 16
Premiéry v sezóně 2010/2011	11
Repertoár sezóny 2010/2011	12
Poslední premiéra	13
Premiéry	14–16
BALET	17 – 22
Premiéry v sezóně 2010/2011	17
Repertoár sezóny 2010/2011	18
Poslední premiéra	19
Připravujeme	20
Zajímavosti	21, 22
OPERETA/MUZIKÁL	23 – 27
Premiéry v sezóně 2010/2011	23
Repertoár sezóny 2010/2011	24
Rozhovor (Michael Prostějovský)	25
Připravujeme	26
Výročí	27
Sňi slávy	27
Aplaus	28, 29
Za oponou	30, 31
Zajímavosti	32
Velký talent v NDM	32
Obchodní informace	33
Program na leden 2011	34
Program na únor 2011	35
Repertoár	36

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil

Hudební ředitel opery: Robert Jindra

Šéf činohry: Pavel Šimák

Šéf baletu: Igor Vejsada

Šéfka operety/muzikálu: Gabriela Haukvicová

Adresa redakce: Čs. legií 148/14,

701 04 Ostrava – Moravská Ostrava

Odpovědná redaktorka: Gabriela Říhánková

Autoři textů: Daniel Jäger, Klára Špičková, Marek Pivovar,

Gabriela Haukvicová, Gabriela Říhánková, Bára Gallová,

Ondřej Nádvořík, Patrick Fridrichovský

Program a repertoár: Milena Sladká

Technická spolupráce: Jarmila Faferková

Technická redakce a korektury: Pavla Březinová,

Ondřej Nádvořík

Grafická úprava: Lubomír Šedivý

Redakční uzávěrka: 10. 12. 2010

Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské

Tisk: Ringier Print CZ a. s.

Vážení čtenáři, těšíme se na Vás
v našich hledištích!

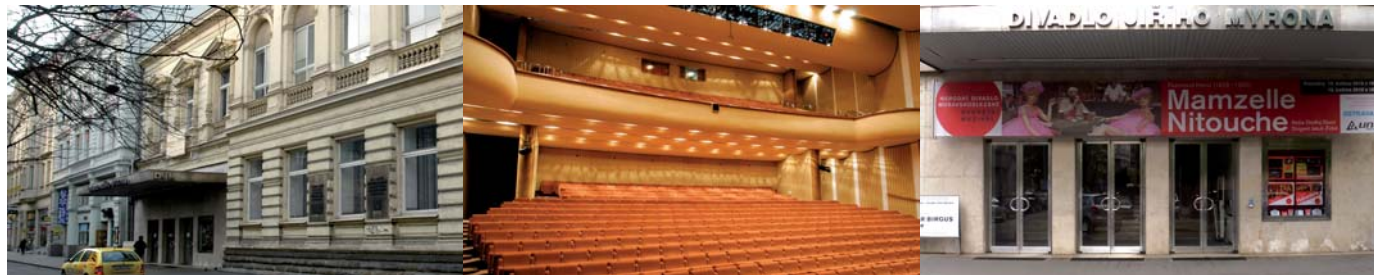
NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálním dílům a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobaročném stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Díky uměleckému ztvárnění a bohatému zdobení vnitřních prostor budovy a sochařským pracím na fasádě je dnes jedním z nejkrásnějších divadel u nás. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 se stalo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za 2. světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a Divadlo Zdeňka Nejedlého. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Je domovskou scénou operního, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V Národním domě postupně působily i hostovaly různé divadelní společnosti, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace bylo Národní divadlo moravskoslezské nuceno opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. V srpnu 1980 byla zahájena rozsáhlá rekonstrukce podle návrhu ostravských architektů Ivo Klimeše a Radima Ulmanna. Od slavnostního znovuotevření 28. dubna 1986 patří Divadlo Jiřího Myrona k největším u nás. Je domovskou scénou operetního, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského a pojme 623 diváků.

opera

Premiéry v sezóně 2010/2011

Leoš Janáček (1854–1928)

ŠÁRKA

Bohuslav Martinů (1890–1959)

ARIADNA

Hudební nastudování: Jakub Klecker

Režie: Rocc

Scéna: Rocc

Kostýmy: Vendula Johnová, Rocc

Premiéra 23. 9. 2010 v Divadle Antonína

Dvořáka

Nastudování v českém jazyce

s anglickými titulky.

Jules Massenet (1842–1912)

WERTHER

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Jiří Nekvasil

Scéna: David Bazika

Kostýmy: Marie Blažková

Premiéra 18. 11. 2010 v Divadle

Antonína Dvořáka

Nastudování ve francouzském jazyce

s českými titulky.

Jacques Offenbach (1819–1880)

ORFEUS V PODSVĚTÍ

Hudební nastudování: Karol Kevický

Režie: Pavel Mikuláščík

Výtvarník: Adolf Born

Premiéra 24. 2. 2011 v Divadle Antonína

Dvořáka

Nastudování v českém překladu.

Umberto Giordano (1867–1948)

FEDORA

Hudební nastudování: Zbyněk Müller

Režie: Peter Gábor

Scéna: Jozef Ciller

Kostýmy: Katarína Holková

Premiéra 14. 4. 2011 v Divadle Antonína

Dvořáka

Nastudování v italském jazyce

s českými titulky.

Paul Hindemith (1895–1963)

CARDILLAC

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Jiří Nekvasil

Scéna: Petr Matásek

Kostýmy: Zuzana Krejzková

Premiéra 23. 6. 2011 v Divadle Antonína

Dvořáka

Nastudování v německém jazyce

s českými titulky.

Jules Massenet: WERTHER
Zuzana Šveda (Charlotte), Steven Harrison (Werther)
Foto Martin Popelář

Opera NDM má profil na Facebooku:
NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ – OPERA

Slovo hudebního ředitele opery

Vážení a milí návštěvníci opery Národního divadla moravskoslezského,

nejprve mi dovoluťe Vám touto cestou popřát všechno dobré do nového roku 2011. Věřím, že si v něm najdete mnoho večerů, které strávíte jako diváci operních představení našeho souboru. Nový rok přivítáme oblíbenou komickou operou Bedřicha Smetany Prodaná nevěsta. V roli Jeníka vystoupí přední český tenorista Aleš Briscein, jehož jméno se čím dál častěji objevuje v evropském operním kontextu. S touto rolí slavil úspěchy nejen u nás, ale například také v Paříži a Valencii.

První neděli roku 2011 jsme měli výjimečnou příležitost navštívit recitál jednoho z nejsledovanějších českých pěvců mladé generace Adama Plachetky, který vystoupil na jevišti Národního divadla moravskoslezského poprvé. Kariéra tohoto mladého basbarytonisty strmě vystoupala přes scény Státní opery Praha, Národní divadla v Praze, festivalu v Salcburku a dalších světových scén až k současnému angažmá ve Vídeňské státní opeře. Jsem tedy velice rád, že si našel čas ve svém nabitém kalendáři a mohli jsme jej v mozartovském programu přivítat v našem divadle. Dne 10. ledna 2011 ve 20 hodin bude tento koncert ze záznamu vysílat Český rozhlas 3 – stanice Vltava.

V měsíci lednu se bude jistě velká pozornost upírat také k obnovenému nastudování opery Leoše Janáčka Její pastorkyňa. Tato inscenace při svém prvním uvedení zaznamenala velký divácký úspěch i pozornost odborné veřejnosti. Můžete se tedy opět těšit na tento klenot české opery. Obsazení přivádí na jeviště naší opery hned čtyři pěvce, kteří vystoupí na prknech ostravské opery poprvé. V roli Kostelníčky vystoupí jedna z nejvýznamnějších českých pěvkyní světového renomé Eva Urbanová v alternaci s přední sólistkou Národního divadla v Praze Yvonou Škvárovou. Roli Jenůfy zde poprvé nastuduje vynikající německá sopranistka Maida Hundeling, která tak doplní svůj rozsáhlý repertoár o další velkou postavu české operní literatury. V téže roli se mimochodem můžete opět také těšit na naši vynikající pěvkyni Evu Dřizgovou-Jirušovou. Čtvrtým debutujícím na našem jevišti bude významný tenorista Jan Vacík, který slaví velké úspěchy na evropských

scénách právě v janáčkovském repertoáru. Števou bude Aleš Briscein a Luciano Mastro. Diváky, kteří si jistě pamatují nezapomenutelné kreace skvělé mezzosopranistky Drahomíry Drobkové, jistě potěší, že se s ní budou moci opět setkat na našem jevišti v roli Stařenky Burjovky. První premiérou našeho souboru v novém roce bude Offenbachova opéra-bouffon Orfeus v podsvětí. Věřím, že toto slavné dílo plné vtipu, satiry a zářivých melodií osloví široké divácké spektrum a bude v repertoáru naší opery příjemným zpestřením. Inscenace tohoto světoznámého díla se ujal renomovaný režisér Pavel Mikuláščík, scénou a kostýmy navrhl slavný český výtvarník Adolf Born. Hudebního nastudování se ujal Karol Kevický. Pevně věřím, že Vaší pozorností neunikla také velmi úspěšná listopadová premiéra opery Julese Masseneta Werther nebo obnovené nastudování slavné opery Giuseppe Verdiho La traviata. Na reprízy těchto inscenací se můžete těšit i v měsících lednu a únoru.

Přeji Vám krásný rok 2011 ve společnosti umělců naší opery.

Robert Jindra
hudební ředitel opery NDM

Repertoár sezóny 2010/2011

PRODANÁ NEVĚSTA

/Dirigenti: Robert Jindra, Jan Šrubař;

režie: Ilja Racek, scéna a kostýmy: Alexander Babraj/

Hrajeme 1. 1., 12. a 17. 2., 8. 5. 2011 v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v českém originále s anglickými titulky.

Leoš Janáček (1854–1928)

JEJÍ PASTORKYŇA

/Nové hudební nastudování: Robert Jindra, režie: Michael Tarant,

scéna a kostýmy: Dana Hávová/

Hrajeme 9. a 17. 1., 28. 2. a 6. 3. 2011 v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v českém originále s anglickými titulky.

Gioacchino Rossini (1792–1868)

ITALKA V ALŽÍRU (L'ITALIANA IN ALGERI)

/Hudební nastudování a dirigent: Jan Chalupecký, režie: Lev Pugliese,

scéna a kostýmy: Sabine Lindner/

Nastudování v italském originále s českými titulky.

Georges Bizet (1838–1875)

CARMEN

/Hudební nastudování: Oliver Dohnányi,

dirigenti: Oliver Dohnányi, Jan Šrubař;

režie: Marián Chudovský, scéna: Jozef Ciller,

kostýmy: Simona Vachálková/

Hrajeme 30. 1., 1. 2., 13. a 25. 3., 9. 4. a 7. 5. 2011

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování ve francouzském originále s českými titulky.

Giuseppe Verdi (1813–1901)

LA TRAVIATA

/Nové hudební nastudování a dirigent: Jan Chalupecký, režie: Carmen Or,

scéna: Alexander Babraj, kostýmy: Eliška Zapletalová/

Hrajeme 23. a 25. 1., 2. 2. a 5. 6. 2011 v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále s českými titulky.

Giuseppe Verdi (1813–1901)

FALSTAFF

/Nové hudební nastudování: Robert Jindra, režie: Venjamin Směchov,

scéna: Stanislav Morozov, kostýmy: Marija Danilova/

Hrajeme 20. 3., 17. a 29. 4. a 27. 5. 2011 v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále s českými titulky.

Giuseppe Verdi (1813–1901)

NABUCCO

/Nové hudební nastudování: Tomáš Brauner, režie: Michael Tarant,

scéna: Milan Čech, kostýmy: Tomáš Kypta/

Hrajeme 2. a 12. 5., 1. a 10. 6. 2011 v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále s českými titulky.

Poslední premiéra

Zuzana Šveda (Charlotte). Foto Martin Popelář

Jules Massenet (1842–1912)

WERTHER

Drame lyrique o čtyřech jednáních a pěti obrazech obrazech z roku 1892

Libreto Édouard Blau, Paul Milliet & Georges Hartmann

podle románu *Utrpení mladého Werthera* od Johanna Wolfganga von Goethe

Hudební nastudování:

Robert Jindra

Dirigent:

Robert Jindra, Jan Šrubař

Režie:

Jiří Nekvasil

Scéna:

David Bazika

Kostýmy:

Marie Blažková

Pohybová spolupráce:

Igor Vejsada

V hlavních rolích **Steven Harrison / Luciano Mastro** (Werther), **Jana Sýkorová / Zuzana Šveda** (Charlotte), **Aleš Jenis / Jakub Kettner** (Albert), **Agnieszka Bochenek-Osiecka / Barbora Perná** (Sophie), **Martin Gurbal / Bogdan Kurowski** (Le Bailli) a další

Dále účinkuje orchestr opery NDM – koncertní mistři Vladimír Liberda a Petr Kupka; a Operní studio NDM pod vedením Lenky Živocké.

Opera je nastudována ve francouzském originále s českými titulky.

Hrajeme 19. a 22. ledna, 10. února; 1., 18., 27. a 31. března, 6. dubna a 3. května 2011 v Divadle Antonína Dvořáka

S inscenací opery Werther bude Národní divadlo moravskoslezské 4. března hostovat na Festivalu hudebního divadla OPERA 2011. Tento svátek hudebního divadla se uskuteční na pražských operních scénách ve dnech 26. února – 14. března 2011. Více informací na www.festival-opera.cz.

Z OHLASŮ NA PREMIÉROVÉ UVEDENÍ:

(...) V titulní roli Werthera vystoupil americký tenorista Steven Harrison. Werther v jeho podání je člověk nesmírně senzitivní, vnitřně rozervaný. Jeho tenor má tmavší zabarvení a právě citovost je velkou předností jeho celkového projevu. Jana Sýkorová vystoupila v roli Charlotty poprvé a nutno říci, že debut se jí vydařil. Paní Sýkorová má sytý, ve všech polohách znělý mezzosoprán a obtížný part včetně dopisové scény zvládla skvěle. Roli Alberta s přehledem ztvárnil slovenský barytonista Aleš Jenis. Výrazní v menších rolích Sophie a Le Bailli byli výborní polští pěvci Agnieszka Bochenek a Bogdan Kurowski. Dirigent Robert Jindra odvedl s orchestrem skvělou práci – barevnost, dramatickost, ale i poetika - to vystihuje čtvrtetní výkon. Nutno ještě pochválit dětský pěvecký sbor z Operního studia NDM pod vedením Lenky Živocké. (...)

OPERA Puls, 24. listopadu 2010

(...) V hudebním nastudování dirigenta a hudebního ředitele opery Roberta Jindry nejen vyznívá fatalita příběhu, ale nabízí se široká recepční škála. Posluchač má možnost pronikat do opery a nacházet v ní zalíbení. Slyšíme-li "Werthera" poprvé, neoslň líbivými áriemi, spíše zaujme dramatickou gradací wagnerovského typu. Podruhé již vnímáme jemné odstíny orchestrace, škálu jímavých pastelových tónů, které se místy až nečekaně proměňují v sytost a divokost. Posloucháme-li Werthera opakovaně, pak zjistíme, že hudební motivy nejen obkružují leitmotivy, ale dovedou proměňovat polohy a odstíny. Hudební vjemy nabývají na intenzitě a vše vrcholí ve strhující orchestraci s lehkými až nadpozemskými polohami. Co nám imponuje, jsou otevřené monology zpěvu, které netvoří uzavřené árie. To vše se podílí na celkovém, téměř moderním vyznění tragického příběhu. Otevírá se před námi vějíř citů, sahající od melancholie po vášně, od touhy po lásce k vykoupení smrti. Na druhé premiéře, která se stává východiskem k našim úvahám, se naše pozornost mohla soustředit na pěvecký výkon Zuzany Švedy-Dunajčanové, smyslné v projevu a přesvědčivé v emocích. Svou postavu výtečně dokreslovala herecky. Excelentní výkon odvedla Agnieszka Bochenek-Osiecka, zdá se, že téměř ideálně zosobnila Sophii. Také Luciano Mastro v roli Werthera rozvinul své lyrické tenorové polohy a dokázal v nich udržet rovnováhu. Pěvecké a orchestrální provedení mělo svou rytmizaci, vynikalo vyvážeností. (...)

OPERA Dream, 26. listopadu 2010

Luciano Mastro (Werther), Agnieszka Bochenek-Osiecka (Sophie) a Jakub Kettner (Albert). Foto Martin Popelář

Návrat úspěšné inscenace ve špičkovém pěveckém obsazení!

Leoš Janáček (1854–1928)

JEJÍ PASTORKYŇA

Opera o třech jednáních podle dramatu Gabriely Preissové na libreto skladatele

Nové hudební nastudování: **Robert Jindra**
 Dirigent: **Robert Jindra**
 Režie: **Michael Tarant**
 Scéna: **Dana Hávová**
 Kostýmy: **Dana Hávová**
 Choreografie: **Igor Vejsada**
 Sbormistr: **Jurij Galatenko**

Osoby a obsazení:

Stařenka Buryjovka	Drahomíra Drobková / Erika Špererová
Laca Klemeň	Jan Vacík
Števa Buryja	Luciano Mastro / Aleš Briscein
Kostelnička Buryjovka	Yvona Škvárová / Eva Urbanová
Jenůfa	Eva Dřízgová-Jírušová / Maida Hundeling
Stárek	Jaroslav Kosec / Michal Křístek
Rychtář	Martin Gurbal / Václav Živný
Rychtářka	Yveta Tannenbergerová
Karolka	Jana Kačírková / Simona Mrázová
Pastuchyňa	Veronika Höpflerová
Barena	Veronika Holbová
Jano	Marianna Pillárová
Tetka	Monika Kratochvílová
Muž	Pavel Kozel / Petr Urbánek

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři Vladimír Liberda a Petr Kupka.

Opera je nastudována v českém originále s anglickými titulky.

Hrajeme 19. a 22. ledna, 10. února; 1., 18., 27. a 31. března, 6. dubna a 3. května 2011 v Divadle Antonína Dvořáka

V lednu se na repertoár opery NDM vrátí nejslavnější opera Leoše Janáčka *Její pastorkyňa*. Inscenace z roku 2004 zaznamenala obrovský úspěch nejen v Ostravě, ale také na Festivalu hudebního divadla OPERA 2005, kde získala tři z celkem pěti festivalových cen, tzv. „Libušek“: cenu odborné poroty za nejlepší inscenaci, cenu laické poroty za inscenaci a cenu ředitelky festivalu pro tehdejšího představitele Laci Gianlucu Zampieriho.

V sezóně 2010/2011 se na scéně NDM představí několik nových sólistů v hlavních rolích:

Eva Urbanová (Kostelnička Buryjovka)

Eva Urbanová – Kostelnička Buryjovka (17. ledna a 28. února 2011)
 Díky fascinujícímu jevištnímu výrazu a mimořádnému hlasu se Eva Urbanová stala první dámou české operní scény. Již více než dvacet let patří mezi

Eva Dřízgová-Jírušová (Jenůfa). Foto Josef Hradil

přední sólisty opery pražského Národního divadla, kde vytvořila Smetanovu Libuši, Miladu (Smetana – Dalibor), Julii (Dvořák – Jakobín), Kostelničku Buryjovku (Janáček – *Její pastorkyňa*), Amneris (Verdi – *Aida*), Pucciniho Toscu, Minnie (Puccini – *Děvče ze západu*) a řadu dalších rolí. V roce 1998 debutovala jako Ortruda ve Wagnerově *Lohengrinovi* v Metropolitní opeře v New Yorku a poté zde vytvořila Santuzzu (Mascagni – *Sedlák kavalír*), Cizí kněžnu (Dvořák – *Rusalka*) a titulní roli v Pucciniho operách *Tosca* a *Turandot*. Dále zpívala například v milánské La Scale, v Berlínské Deutsche Oper, v Los Angeles Opera atd. Je držitelkou řady prestižních ocenění – za všechny jmenujme americkou cenu Grammy a Cenu Thálie, kterou získala za mimořádné ztvárnění role Kostelničky Buryjovky v Janáčkově *Její pastorkyni*. Vedle účinkování v předních světových operních domech se Eva Urbanová intenzivně věnuje koncertní činnosti jako sólistka řady světových orchestrů.

Yvona Škvárová (Kostelnička Buryjovka)

Yvona Škvárová – Kostelnička Buryjovka (9. ledna a 6. března 2011)
 První angažmá přijala v Divadle J. K. Tyla v Plzni, odkud záhy přešla do pražského Národního divadla. Po rozdělení pražských operních domů se stala členkou Státní opery Praha, kde patřila k předním sólistkám souboru. Představila se v hlavních rolích Rossiniho oper *Italka* v Alžíru a *Lazebník sevillský*, zpívala také *Dorabellu* (Mozart – *Così fan tutte*), *Lauru* (Ponchielli – *La Gioconda*), *Eboli* (Verdi – *Don Carlos*), *Thomasovu Mignon*, *Bizetovu Carmen* a řadu dalších rolí. Bohaté jsou i její zahraniční aktivity. V německém Regensburgu byla angažována na roli *Oktaviána* (Strauss – *Růžový kavalír*), několikrát vystoupila pohostinsky v operách *Italka* v Alžíru a *Její pastorkyňa* v Kolíně nad Rýnem. Dále hostovala například v Dublinu a Nancy. Od roku 1999 je opět členkou pražského Národního divadla. Z rolí, které tam vytvořila, připomeňme například *Kostelničku Buryjovku* (Janáček – *Její pastorkyňa*), *Ježibabu* (Dvořák – *Rusalka*), *Kněžnu* (Dvořák – *Čert a Káča*), *Martinku* (Smetana – *Hubička*), *Quickly* (Verdi – *Falstaff*), *Kněžnu* z Bouillonu (Cilea – *Adriana Lecouvreur*) nebo *Brangänu* (Wagner – *Tristan a Isolda*). Je držitelkou Ceny Thálie 2003 za roli Marylin Klinghoffer v opeře Johna Adamse *Smrt Klinghofferova*.

Nastudování z roku 2004 – celková scéna z 1. jednání. Foto Josef Hradil

Maida Hundeling – Jenůfa
 (9. a 17. ledna 2011)

Německá sopranistka narozená v Bizertě v Tunisu. V letech 2001–2003 byla sólistkou Durynského zemského divadla v Eisenachu. Od roku 2003 je ve svobodném povolání, kromě jiného hostuje ve Státní opeře Praha, kde vystoupila například jako *Marta* (d'Albert – *Nížina*), *Senta* (Wagner – *Bludný Holanďan*), *Amelie* (Verdi – *Maškarní ples*), *Aida* (Verdi – *Aida*) a v titulních rolích Pucciniho oper *Tosca* a *Turandot*. V pražském Národním divadle ztvárnila *Cileovu Adrianu Lecouvreur*, *Vdovu Kateřinu* (Martinů – *Řecké pašije*), *Donnu Annu* (Mozart – *Don Giovanni*) a *Giuliettu* (Offenbach – *Hoffmannovy povídky*). Dále hostovala například v Saarbrückenu, Lipsku, Wuppertalu, Regensburgu, Dessau, Oldenburgu, Bratislavě, Bolzanu, Modeně, Piacenze nebo Ferraře. Jako *Alžběta* (Wagner – *Tannhäuser*) se představila v milánské La Scale. Roli *Jenůfy* vytvořil poprvé ve své kariéře a nastudovala ji přímo pro Národní divadlo moravskoslezské Ostrava.

Maida Hundeling (Jenůfa)

Jan Vacík (Laca Klemeň)

Jan Vacík – Laca Klemeň
 (9. a 17. ledna, 28. února a 6. března 2011)

V letech 1988–1993 byl sólistou Bavorské státní opery v Mnichově. V roce 1999 debutoval v milánské La Scale v roli *Florestana* v Beethovenově *Fideliovi* pod taktovkou Riccarda Muttiho. Vystupoval na světových operních pódii (například Wiener Staatsoper, Teatro de'Il Opera di Roma, Staatsooper Dresden, Staatstheater Stuttgart, Theater Essen, Theatre Nagoya, Hong Kong Arts Centre, Teatro Nacional de Sao Carlos Lisboa, Teatro Comunale Modena, Opera de Lille, Teatro Regio Parma, New Metropolitan Opera Tokyo). Je také pravidelným hostem pražského Národního divadla, kde vytvořil *Lacu* (Janáček – *Její pastorkyňa*), *Smetanovu Dalibora*, *Živného* (Janáček – *Osud*), *Janakose* (Martinů – *Řecké pašije*), *Heroda* (Strauss – *Salome*) a zejména *Matěje Broučka* (Janáček – *Výlety páně Broučkovy*), za kterého získal Cenu Thálie.

Aleš Briscein (Števa Buryja)

Aleš Briscein – Števa Buryja (9. a 17. ledna 2011)
 Na českou operní scénu vstoupil v roce 1995 jako sólista Státní opery Praha, kde nyní působí jako stálý host. Pravidelně spolupracuje s pražským Národním divadlem, kde v poslední době vytvořil *Borise* (Janáček – *Káťa Kabanová*) a *Nemorina* (Donizetti – *Nápoj lásky*). Od roku 2004 zpívá v Pařížské národní opeře (Strauss – *Adriana na Naxu*, *Růžový kavalír*, *Elektra*, Janáček – *Z mrtvého domu*, *Věc Makropulos*, Verdi – *La traviata*, *Stravinskij – Život prostopášíka*). Pravidelně vystupuje v zahraničí (Německo, Rakousko, Švýcarsko, Itálie, Anglie, Španělsko, USA, Japonsko). Jeho operní repertoár je velmi široký, s oblibou se věnuje i staré a duchovní hudbě (Bach, Haydn, Mozart, Rossini).

Jacques Offenbach

ORFEUS V PODSVĚTÍ

Opéra-bouffon o 2 jednáních a 4 obrazech z roku 1858

Libreto Hector Crémieux a Ludovic Halévy, český překlad Ivo Fišer

Hudební nastudování: **Karol Kevický**
 Dirigent: **Karol Kevický, Jan Šrubař**
 Režie a choreografie: **Pavel Mikuláščík**
 Výtvarník: **Adolf Born**
 Realizace scény: **David Bazika**
 Realizace kostýmů: **Eva Kotková**
 Sbormistr: **Jurij Galatenko**

Osoby a obsazení:

Aristeus/Pluto	Josef Moravec / Martin Šrejma
Jupiter	Jozef Kundlák / Václav Morys
Orfeus	Jaroslav Březina / Tomáš Černý
Jean Styx	Michal Křístek / Vladimír Polák
Merkur	Ondřej Koplík / Juraj Nociár
Mars	Jaroslav Kosec / Václav Živný
Veřejné mínění	Erika Šporerová
Eurydika	Jana Kačírková / Jana Sibera
Diana	Mariana Pillárová / Liana Sass
Venuše	Eva Dřizgová-Jirušová / Katarína Jorda Kramolišová
Juno	Janka Hošťáková / Ludmila Machytková
Minerva	Věra Likérová / Simona Mrázová
Cupido	Lucie Fišer Silkenová / Martina Šnytová

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři Vladimír Liberda a Petr Kupka

Toto dílo krále operety patří již od své pařížské premiéry v roce 1858 k nejoblíbenějším titulům svého žánru. Nesmrtelnost mu zajistil především slavný kankán, ale také řada dalších melodií, právem náležejících do klenotnice světové operety. Na pozadí mytologického příběhu o bájném Orfeovi a jeho manželce Eurydice lze vysledovat kritiku poměrů v pařížské společnosti poloviny devatenáctého století. Společnost se vyvíjí, a tak je dnes možné toto dílo představit jako ostrou vtipnou politickou a společenskou satiru, navíc plnou podmanivé nesmrtelné Offenbachovy hudby. Scénu a kostýmy pro ostravskou inscenaci vytvoří renomovaný český výtvarník **Adolf Born**.

Režie a choreografie se ujal **Pavel Mikuláščík**. Narodil se v roce 1942 v Praze, kde také vystudoval Taneční konzervatoř. Ještě za studií získal angažmá jako sólista v Kladně a poté v Ústí nad Labem. Od roku 1964 působil v zahraničí nejprve jako tanečník a poté jako choreograf a režisér. Jako baletní sólista působil v Berlíně v Metropol Theater a Komische Oper a poté v divadlech ve Štýrském Hradci, Amsterdamu, Basileji, Freiburgu, Darmstadtu a také v Choreografickém divadle Hanse Kresníka v Brémách. Vytvořil postavy, jako jsou například Nurali v Bachčisarajské fontáně (1961), Tybalt v Romeovi a Julii (1965), Princ v Labutím jezeře (1971) nebo titulní role v Petruškově (1972).

Po ukončení aktivní taneční dráhy působil jako nezávislý činoherní, operní i muzikálový režisér a choreograf v německých a švýcarských divadlech (mj. Norimberk, Frankfurt, Dortmund, Kassel, Curych, Kolín nad Rýnem). V roce 1980 založil a vedl divadlo pro děti v Mannheimu a o deset let později založil ve Freiburgu Choreografické divadlo, s nímž v roce 1997 přesídlil do Bonnu. Je autorem více než devadesáti inscenací. Z operních jmenujme alespoň Händelova Tamerlana v Norimberku, Donizettiho Lucrezii Borgii v Dortmundu, kterou zaznamenala televizní stanice WDR, Smetanovu Prodanou nevěstu v Kasselu, Verdiho Macbetha v Dortmundu, Její pastorkyni ve Freiburgu, Vzestup a pád města Mahagony v Kolíně nad Rýnem nebo muzikálovou produkci Hair v Bonnu. V dalších letech Mikuláščík působil jako režisér a choreograf v Německu, Švýcarsku, Vietnamu, Turecku a České republice. V pražském Národním divadle inscenoval v roce 2005 Donizettiho komickou operu Don Pasquale. Ve Slovenském národním divadle v Bratislavě připravil v roce 2009 Smetanovu Prodanou nevěstu. V roce 2003 mu byla udělena 1. cena NRW za režijní a choreografické dílo.

Daniel Jäger

Z kostýmních návrhů Adolfa Borna

TVÁŘ Z TITULNÍ STRANY

Sopranistka **Agnieszka Bochenek-Osiecka** patří mezi přední sólisty opery Národního divadla moravskoslezského. Je laureátkou několika pěveckých soutěží (Bytom, Priego de Cordoba, Sofia), v roce 2002 se stala absolutní vítězkou Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech a obdržela také Cenu Opery Mozart Praha za nejlepší provedení Mozartovy árie a Cenu Národního divadla moravskoslezského v Ostravě. V únoru 2003 debutovala v NDM v roli Gildy ve Verdiho opeře *Rigoletto*, od března 2004 je sólistkou NDM a nastudovala zde například Královnu noci v Mozartově *Kouzelné flétně*, Violettu Valéry ve Verdiho *La traviatě*, Micaëlu v Bizetově *Carmen* nebo titulní Martinů Ariadnu. Agnieszka Bochenek-Osiecka hostuje v Národním divadle v Praze, v Národním divadle v Brně a ve Státní opeře Praha. V létě 2004 a 2005 ztvárnila Gildu na operním festivalu v amfiteátru v Lokti. Spolupracuje se Státní baltickou operou v Gdaňsku, Toruňským komorním orchestrem, Národním symfonickým orchestrem Polského rádia v Katovicích, orchestrem Sinfonia Varsovia a Slezskou filharmonií.

Kdy jste se rozhodla, že se budete zpěvem vážně zabývat?

Vždy jsem měla ráda zpívání, ale nemyslela jsem si, že se tím budu vážně zabývat. Zpěv jsem začala studovat poměrně pozdě, ve věku dvaceti let – nejprve na Konzervatoři v Glivicích a o tři roky později na vysoké umělecké škole v Katovicích.

Kdy jste poprvé stála na operním jevišti, jaká to byla role a jak jste se v ní cítila?

Mojí první rolí byla Atalanta v Händelově opeře *Xerxes*, byla to ale jen školní produkce v rámci studia na vysoké škole v Katovicích. Na profesionálním

Agnieszka Bochenek-Osiecka v roli Violetty Valéry ve Verdiho *La traviatě* společně s Lucianem Mastrem (Alfred Germont), foto Martin Popelář

operním jevišti jsem poprvé stála v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě. Bylo to v roce 2003 a zpívala jsem Gildu ve Verdiho opeře *Rigoletto*. V této roli jsem se cítila výborně, mám ji ráda a těším se, že si ji v Ostravě v příští sezóně opět zazpívám.

Často vystupujete také na polských scénách. Jaká je situace opery v Polsku?

V Polsku jsem zpívala v operních domech ve městech Vroclav, Varšava, Krakov, Bytom a Gdaňsk. V současné době v Polsku nepřipravuji žádnou novou roli, protože nemám již tolik volného času. Myslím si, že situace opery v Polsku je obdobná jako v Česku. Na produkcích polských operních scén se také odrazila celosvětová krize. Vidím to například i na koncertech, kterých mám nyní méně.

Zuzana Šveda (Charlotte), Agnieszka Bochenek-Osiecka (Sophie) v Massenetově Wertherovi, foto Martin Popelář

Agnieszka Bochenek-Osiecka v titulní roli Martinů Ariadny, foto Martin Popelář

Jak se dá spojit kariéra zpěvačky s mateřskými povinnostmi?

Mám tři děti. Synovi Piotrovi je devět let, dvojčatům Julii a Natalii dva roky. Jak se to dá spojit s kariérou zpěvačky? Musím mít všechno zorganizováno do minuty. Nové role studuji, jakmile jdou děti spát, nebo v autě cestou z Katovic do Ostravy. Moc mi pomáhá můj muž. Jak se to všechno dá zvládnout, posuďte z mých výkonů na jevišti.

Ostravští diváci Vás znají již z úctyhodné řady rolí. Která z nich je Vám nejbližší?

Mam ráda všechny role, které jsem dosud zpívala. Nejbližší jsou mi ale Violetta Valéry ve Verdiho *La traviatě* a Sophie v Massenetově *Wertherovi*.

Máte nějakou vysněnou roli?

Ráda bych si zazpívala Donizettiho Lucii z Lammermoru.

(dj)

Nová sólistka opery NDM

V prosinci 2010 vstoupila do angažmá v NDM mladá česká sopranistka **Jana Kačírková**. Divákům opery NDM je již známa jako vynikající představitelka například Fiordiligi (Mozart – *Così fan tutte*), Královny noci (Mozart – *Kouzelná flétna*), Donny Anny (Mozart – *Don Giovanni*), Zerbinetty (Strauss – *Ariadna na Naxu*), Neddy (Leoncavallo – *Komedianti*) nebo Marguerite (Gounod – *Faust*). Její první rolí v angažmá bude Karolka v Janáčkově *Její pastorkyni*. Hned vzápětí vytvoří roli Eurydiky v připravované inscenaci Offenbachova *Orfea v podsvětí*.

Jana Kačírková. Foto archiv

Jana Kačírková v roli Zerbinetty ve Straussově Ariadně na Naxu (společně s Annou Nitrovou v roli Skladatele), NDM 2008. Foto Josef Hradil

Nenechte si ujít

Giuseppe Verdi (1813–1901)

LA TRAVIATA

Nové hudební nastudování a dirigent: **Jan Chaloupecký**, režie: **Carmen Or**, scéna: **Alexander Babraj**, kostýmy: **Eliška Zapletalová**

V hlavních rolích: **Agnieszka Bochenek-Osiecka** / **Jana Sibera** (Violetta Valéry), **Aleš Briscein** / **Luciano Mastro** (Alfredo Germont), **Ivan Kusnjer** (Giorgio Germont) a další

Jana Sibera (Violetta Valéry), Ivan Kusnjer (Giorgio Germont). Foto Daniel Jäger

Jana Sibera (Violetta Valéry), Luciano Mastro (Alfredo Germont). Foto Daniel Jäger

Hrajeme 23. a 25. 1., 2. 2. a 5. 6. 2011

V obnovené premiéře Verdiho *La traviaty* se 30. listopadu 2010 na scéně NDM poprvé představila sólistka Státní opery Praha **Jana Sibera**. Její Violetta zaujala představitelskou něhou a vokální kultivovaností. V reprízách inscenace se můžete těšit na přední sólistku opery NDM Agnieszkou Bochenek-Osieckou.

čínohra

Premiéry v sezóně 2010/2011

Percy Bysshe Shelley (1792–1822)

CENCI

Překlad: Otokar Fischer

Úprava: Anna Petrželková, Klára Špičková

Režie: Anna Petrželková

Dramaturgie: Klára Špičková

Scéna: Tom Ciller

Kostýmy: Hana Holcmanová

Premiéra 21. 10. 2010 v Divadle

Antonína Dvořáka

Josef Topol (1935)

KONEC MASOPUSTU

Režie: Janusz Klímsza

Dramaturgie: Marek Pivovar

Scéna: David Bazika

Kostýmy: Eliška Zapletalová

Premiéra 4. 11. 2010 v Divadle Jiřího Myrona

Mariusz Szczygiel (1966)

GOTTLAND

Režie: Jan Mikulášek

Dramatizace: Marek Pivovar, Jan Mikulášek

Dramaturgie: Marek Pivovar

Scéna a kostýmy: Marek Cpin

Česká premiéra 20. 1. 2011 v Divadle

Jiřího Myrona

William Congreve (1670–1729)

VELKOLEPOST VYVOLENÝCH

Překlad a úprava: Jiří Strnad

Režie: Janusz Klímsza

Dramaturgie: Klára Špičková

Scéna: Martin Víšek

Kostýmy: Eliška Zapletalová

Česká premiéra 27. 1. 2011 v Divadle

Antonína Dvořáka

Gabriela Preissová (1862–1946)

JEJÍ PASTORKYŇA

Režie: Martin Františák

Dramaturgie: Klára Špičková

Scéna: Jan Štěpánek

Kostýmy: Marek Cpin

Premiéra 31. 3. 2011 v Divadle Jiřího Myrona

Alan Ayckbourn (1939)

NĚCO V NÍ JE

Překlad: Petr Michálek

Režie: Filip Nuckols

Dramaturgie: Klára Špičková

Scéna: Lukáš Kuchinka

Kostýmy: Daniela Klimešová

Premiéra 26. 5. 2011 v Divadle Antonína

Dvořáka

Terrence McNally (1939) – David Yazbek (1961)

DONAHAI (Hole dupy)

Překlad: Pavel Dominik

Převod do ostravkovštiny: Ostravak Ostravski

Režie: Pavel Šimák

Dramaturgie: Marek Pivovar

Scéna: David Bazika

Kostýmy: Eva Kotková

Premiéra 16. 6. 2011 v Divadle Jiřího Myrona

Konec masopustu – Lada Bělašková, Robert Urban, v pozadí Jan Kovář
Foto Radovan Štátný

Vážení diváci,

s příchodem nového roku se divadelní sezóna přehoupla do své druhé poloviny a činohra Národního divadla moravskoslezského přichází s opožděnými dárky pod stromeček v podobě dvou premiér na dvou scénách našeho divadla. Vidíte tedy, že tempo, které jsme nasadili, nepolevuje – vždyť celkově Vám tuto sezónu nabízíme osm titulů ve třech prostorech! Po ostrém začátku, kdy jsme uvedli dvě dramata – romantické v moderním hávu Cenci a poeticko-osudové Konec masopustu – Vás čeká odlehčení. Janusz Klimsza po obrovském úspěchu Ideálního manžela opět chystá klasickou konverzační komedii, tentokrát snad ještě širavější, než je ta Wildeova. Jmenuje se Velkolepost vyvolených, autorem je William Congreve a z názvu je jasné, že to tentokrát odskáče nadutá smetánka společnosti. Autor sice žil v 17. století, ale téma jeho hry je věčné... I druhý titul, který bude mít premiéru v lednu, v sobě nese notnou dávku humoru, ale také ironie, hořkosti a nesmlouvavého pohledu na nás samotné – a to doslova, protože polský novinář Mariusz Szczygiel se ve své, dnes už legendární, knížce zaměřil přímo na český národ. V inscenaci Jana Mikuláška projdeme našimi dějinami a setkáme se s postavami české historie, které vytvoří pestrou mozaiku. Vedle sebe se tak ocitnou například Tomáš Baťa, autor Stalinova pomníku Otakar Švec nebo Helena Vondráčková s Martou Kubišovou... rozhodně to bude směs lákává i třaskavá – takže se určitě přijďte podívat, jací vlastně jsme. Na dvou titulech, které ihned po těchto dvou premiérách začnou herci činohry NDM připravovat, bych rád demonstroval, jak pestrá je nabídka činohry NDM.

Repertoár sezóny 2010/2011

Josef Kajetán Tyl (1808 – 1856)
KRVAVÉ KŘTINY aneb DRAHOMÍRA A JEJÍ SYNOVÉ
Ostře řezané drama o vášni a odvaze ducha.
/Režie: Štěpán Pácl, dramaturgie: Marek Pivovar, scéna: David Bazika, kostýmy: Daniela Klimešová/
Hrajeme **18. 11. 2010** v Divadle Jiřího Myrona – derniéra

Oscar Wilde (1854 – 1900)
IDEÁLNÍ MANŽEL
Komedie o životě v politice, v manželství a ve lži.
/Režie: Janusz Klimsza, dramaturgie: Marek Pivovar, scéna: Martin Višek, kostýmy: Eliška Zapletalová/
Hrajeme **17. 11., 1. 12., 31. 12. 2010, 7. 1., 9. 2., 20. 2., 17. 3., 24. 3., 15. 4. a 15. 5. 2011** v Divadle Antonína Dvořáka

Neil Simon (1927)
APARTMÁ V HOTELU PLAZA
Tři humorné příběhy o hořkých věcech v manželství.
/Režie: Janusz Klimsza, dramaturgie: Klára Špičková, scéna: Martin Višek, kostýmy: Eliška Zapletalová/
Hrajeme **9. 11., 19. 11., 4. 12. a 29. 12. 2010** v Divadle Antonína Dvořáka

Michael Cooney (1967)
HABAĐÚRA
Třeskutá komedie zaútočí na vaše bránice!
/Režie: Roman Groszmann, dramaturgie: Marek Pivovar, scéna a kostýmy: Sylva Marková/
Hrajeme **9. 11., 18. 12., 19. 12., 26. 12. 2010, 7. 2., 12. 2. a 8. 3. 2011** v Divadle Jiřího Myrona

KOMEDYJE O ČERTOVÝCH OSIDLÁCH
Jadrná lidová hra se zpěvy z časů barokních.
/Režie: Ondřej Spišák, dramaturgie: Marek Pivovar, scéna a kostýmy: Marta Roszkopfová/
Hrajeme **13. 11., 21. 11., 7. 12. 2010, 11. 1. a 17. 2. 2011** v Divadle Jiřího Myrona

Peter Shaffer (1926)
AMADEUS
Člověk vyzývá Boha na souboj. Slavná hra o genialitě a závisti na vídeňském dvoře.
/Režie: Pavel Šimák, dramaturgie: Klára Špičková, scéna: Jaroslav Čermák, kostýmy: Blanka Tesařová/
Hrajeme **13. 11., 24. 11., 29. 11., 9. 12., 17. 12., 25. 12. 2010, 4. 1., 3. 2., 5. 2., 12. 3., 26. 3., 7. 4., 12. 4., 18. 5., 4. 6. a 19. 6. 2011** v Divadle Antonína Dvořáka

Zatímco na velkém, ba přímo obrovském jevišti Divadla Jiřího Myrona bude umělecký šéf Divadla Petra Bezruče Martin Františák pohostinsky režírovat českou klasiku Její pastorkyni, ve stejnou dobu bude vznikat neobvyklá lahůdka servírovaná mimo hlavní chod přímo v divadelním klubu – na hlavní roli v inscenaci Moskva-Petušky podle „bible alkoholiků“ Venedikta Jerofijejeva se již těší Tomáš Jirman. V těchto úvodních řádcích jsem se zatím vždy věnoval především novým titulům, které budou mít premiéru v nadcházejících dvou měsících. Ale dovoluji mi dnes na závěr připomenout, že se snažíme, aby Vás zaujaly i naše stávající tituly, kterých je celá řada v mnoha žánrech. Jsem přesvědčený, že každý z Vás si jistě najde to své – vždyť nabízíme inscenace, které pokrývají rozsah žánrů od lehkonohých komedií, přes komedie současné k inscenacím moderním či dramátům historickým. Nejsme divadlo, které nabízí jen určitý styl – právě naopak. Snažíme se dokázat, že na špičkové úrovni dokážeme vytvářet inscenace tak různorodé, jak jen to divadelní múza dovolí. Přijďte si vybrat tu svou.

Pavel Šimák
umělecký šéf činohry NDM

George Tabori (1914 – 2007)
MŮJ BOJ /Mein Kampf/
Černá groteska hledající smysl lidskosti a utrpení.
/Režie: Juraj Deák, dramaturgie: Klára Špičková, scéna a kostýmy: Milan David/
Hrajeme **20. 12. 2010, 26. 2., 27. 2. a 1. 3. 2011** v Divadle Jiřího Myrona

Joe Penhall (1967)
BAVIC (Dumb Show)
Nelitostné komorní drama o odvrácené straně slávy.
/Režie: Janusz Klimsza, dramaturgie: Marek Pivovar, scéna a kostýmy: David Bazika/
Hrajeme **7. 11. 2010** ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka – derniéra

Karel Čapek (1890 – 1938)
VÁLKA S MLOKY
Dramatizace fascinujícího alegorického románu. Příběh velkého snu, lidské chtivosti a pýchy.
/Dramatizace: Klára Špičková a Pavel Šimák, režie: Pavel Šimák, dramaturgie: Klára Špičková, scéna: Pavel Borák, kostýmy: Hana Kubešová/
Hrajeme **22. 11. 2010** v Divadle Jiřího Myrona

Paula Vogel (1951)
NEJSTARŠÍ ŘEMESLO
Komedie o pěti atraktivních starých žen, která přesvědčí, že žít se dá naplno v každém věku.
/Režie: Ivan Krejčí, dramaturgie: Marek Pivovar, scéna a kostýmy: Lucie Loosová/
Hrajeme **21. 12. 2010 a 16. 1. 2011** ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Sofokles (496 – 406 př. n . l.)
OIDIPUS
Strhující antická tragédie o králi, jenž byl vinen, aniž se provinil.
/Úprava textu: Marek Pivovar a Jan Mikulášek, režie: Jan Mikulášek, dramaturgie Klára Špičková, scéna a kostýmy: Marek Opín/
Hrajeme **12. 12. 2010 a 3. 4. 2011** v Divadle Jiřího Myrona

Roald Dahl (1916 – 1990)
ČARODĚJNICE
Jejich koníčkem je měnit děti v myši... Současná pohádka od autora, jehož proslavilo filmové zpracování příběhu Karlík a továrna na čokoládu.
/Režie: Pavel Šimák, dramaturgie: Marek Pivovar, scéna: Jaroslav Čermák, kostýmy: Blanka Tesařová/
Hrajeme **12. 12. 2010 a 3. 4. 2011** v Divadle Jiřího Myrona

Konec masopustu se dočkal ovací

Ve čtvrtek 4. listopadu proběhla v Divadle Jiřího Myrona premiéra hry Josefa Topola Konec masopustu v režii Janusze Klimszi. A vím, že nemluvim jenom za sebe, když řeknu, že se tato inscenace neobyčejně povedla. Občas se stává, že jevištní ztvárnění odporuje svým pojetím dramatickému textu. Jenže v tomto případě se naopak kvalita hry a kvalita inscenace vzájemně umocňují a posilují. Pochvalně se o této skutečnosti rozhovořil ve své recenzi v Moravskoslezském deníku (8. 11. 2010, s. 7) Ladislav Vrchovský: „Režisér Janusz Klimsza rozhodně neinscenuje prvoplánově obraz z dob kolektivizace vesnice. V jeho pojetí Topolova Konce masopustu jsou zdůrazněny osobní podíly každého jednotlivce na tragédii celku. A každá z jednajících postav nese svůj podíl viny. Scénograf David Bazika tentokrát využil pověstnou rozlehlost hracího prostoru v ostravském Divadle Jiřího Myrona velmi umně, otevřel hloubku i výšku jeviště, ba využívá funkčně i boční trakt. Hudba Zbyhněva Siwka obsahuje mnoho varovných hlubokých tónů a podtrhuje varovnou výpověď inscenace. Eliška Zapletalová si v kostýmech vyhrála zejména u masopustních maškár. David Viktora v roli sedláka Krále vytváří postavu marně se držící tradičních hodnot (v dlouhých pasážích němě účasti na všude okolo probíhající ději symbolicky objímá a zoufale drží v náručí vlastní stůl ve své kuchyni). Výrazné postavy vytvářejí zejména Renáta Klemensová v roli osamělé bezcharakterní švadleny Věry, František Večeřa coby holič přezdívaný Smrták a zvláště pak Petr Houska v postavách Mladíka a hybatele děje, maškary Husara. Robert Urban v roli páska či chuligána Rafaela nepatrně přehrává, naopak naprosto věrohodná ve své tragicky nešťastné lásce je Marie, dcera sedláka Krále v podání Lady Bělaškové. Výraznou postavou jsou i Jindřich, Králův syn, jak jej ztělesňuje Jan Kovář, a to v obou rovinách postavy – jako stále ještě nedospělý syn svého otce i jako maškara Smrti, Tajemník Tomáše Jirmana, Předseda Miroslava Rataje, Cihlář Vladimíra Čapky a Paní Pražka v podání Veroniky Forejtové. Konec masopustu v provedení ostravské činohry NDM je velkou jevištní freskou, skutečně barvitou podívanou, a byť velice zábavnou formou, přece

Vladimír Čapka, Tomáš Jirman, Miroslav Rataj,
v pozadí David Schreiber. Foto Radovan Šťastný

jen velmi vážně varuje před rezignací na poselství minulosti a pravdy obsažené v historické paměti.“ Tato hra bývá považována za jedno z nejlepších básnických dramat dvacátého století. Ovšem nejlépe bude, když se o tom přesvědčíte sami. Zjistíte tak, že Josef Topol má vskutku zbystřený smysl pro krásu českého jazyka, zvláště pak pro jeho hovorovou podobu. Tok mluvené řeči je však u něj regulován poezií. Posuďte sami. Toto je promluva jedné z postav, která se v masopustním průvodu vydává za husara:

„Kde je únor? Je začátek března,
dva dny se tudy hnál vítr,
odemk ledy a spolykal sních,
načechral nebožku trávu,
a v patách za ním jde teplo,
zase tu umírá smrt!“

Právě scény maskarního dovádění dodávají této hře její básnivý přízvuk. Jednání všech postav je v ní vylíčeno s nesmírnou chápavostí a velkorysostí. Není tu rozlišení na „kladasy“ a „záporáky“. Tato hra zkrátka kypí životem. Každého citlivého a vnímavého diváka nutně musí uchvátit.

Ondřej Nádvorník

Lada Bělašková, Petr Houska, Maškary. Foto Radovan Šťastný

Mariusz Szczygiel (1966)

GOTTLAND

Herečka Lída Baarová, podnikatelé Tomáš a Jan Antonín Baťovi, sochař Otakar Švec, spisovatel a scénárista Jan Procházka, zpěváci a zpěvačky Karel Gott, Marta Kubišová, Helena Vondráčková a množství dalších postav, to jsou hrdinové bestselleru Mariusze Szczygiela Gottland. Polský novinář a spisovatel ve svých reportážích líčí jejich osudy očima nezaujatého pozorovatele, sarkastického glosátora, s vtipem, ironií a především s velkým porozuměním. Jeho reportáže jsou ve svém celku poutavým putováním naší historie od první republiky do současnosti, putováním bez nudných letopočtů a výčtu událostí, zato s dramatickým, „šťavnatým“ obsahem. Množství osudů postav a postavíček skládá pozoruhodný kaleidoskop: jsou Češi hrdinové, nebo zbabělci? Mají smysl pro humor a umí si vystřelit sami ze sebe, nebo jsou sebestředně zahloubání sami do sebe? Jak řeší těžké situace svých životů – stavějí se jim čelem, snaží se je zlehčit a obejít, nebo se uchylují ke krajním řešením? Do divadelní podoby dílo převedli režisér Jan Mikulášek a dramaturg Marek Pivovar. Dramaturg se ptal a režisér odpovídal:

Mariusz Szczygiel má Čechy rád a z Gottlandu je to znát. Jak moc rád či nerad máš Čechy ty?

Jestli skrz knížku Gottland cítíš, že Szczygiel má Čechy rád, tak je mám taky rád. Protože na mě Gottland působí hodně ironicky, místy až sarkasticky. Takovou lásku k Čechám cítím. A stejný vztah mám tedy i k sobě, protože jsem toho všeho součástí. Hlavně mám ale rád českou krajinu, pobyt v ní mi vykompenzuje všechny bolesti a starosti způsobené kontaktem s některými českými spoluobčany.

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
Divadlo Jiřího Myrona **ČINOHRA**

Mariusz Szczygiel (1966)

Gottland

Kdo neskáče, není Čech!

Režie Jan Mikulášek
Česká premiéra 20. ledna 2011 v 18.30 hodin
1. repríza 22. ledna 2011 v 18.30 hodin

OSTRAVA!!! NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
PRÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE STATUTÁRNÍHO MĚSTA OSTRAVA www.ndm.cz **polský institut**

Jan Mikulášek s herečkou Gabrielou Mikulkovou. Foto Radovan Štátný

Máme právo dělat inscenaci o lidech v těžkých situacích, kteří se mnohdy zachovali nehrdinsky, když nevíme, jak bychom se zachovali sami?

Umělec má právo mluvit o čemkoli, svoboda je základní podmínkou tvorby. Proto mě mimo jiné tak fascinuje Gottland, protože je plný příběhů umělců, kteří se, ať už z vlastní vůle nebo pod tlakem doby, vzdali své tvůrčí svobody.

Či příběh z knihy tě zaujal nejvíc a proč?

Drama sochaře Otakara Ševce, protože jde o nesmírně tragický a v mnohém i groteskní příběh, v němž se odráží osud Československa po druhé světové válce. A taky s sebou nese téma ztracené paměti národa, když Mariusz Szczygiel zoufale pátrá po pamětnících a svědcích těch tragických situací. Když už někoho najde, ten si nevzpomíná, nebo vlastně nechce na nic vzpomínat. K bolestným věcem se neradí vracíme, nejen my Češi.

Helena Vondráčková v rozhovoru řekla, že nepodepsala tzv. antichartu, protože byla právě na zájezdě, ale že kdyby s tím za ní soudruzi přišli, samozřejmě by podepsala. Je to její prohlášení projevem osobní statečnosti, nebo jde o samozřejmě tvrzení člověka, který věděl, že musí s vlky výt?

Já si toho prohlášení velice cením, i když samozřejmě nevím, s jakým podtextem to Vondráčková říkala. Vlastně se tak k antichartě postavila upřímněji, než ti, co ji podepsali. Příznání slabosti není zbabělost.

Děkuji za rozhovor, Honzo.

Marek Pivovar

Režisér Jan Mikulášek s herci při zkoušce. Foto Radovan Štátný

William Congreve

VELKOLEPOST VYVOLENÝCH

aneb Jak o nás Congreve před třemi sty lety psal...

Dramatik William Congreve se narodil roku 1670 ve West Yorkshiru, studoval v Dublinu a v Londýně, přátelil se s Jonathanem Swiftem, stal se vyznavačem bohémského života, odpůrcem manželství, ale zároveň velkým obdivovatelem žen a jejich schopností... Své hry, které jsou dnes vyzdihovány na pomyslný Olymp komediální tvorby (pocházejí z období tzv. restaurace, tedy návratu Stuartovců na trůn) napsal do svých třiceti let! V té době mu byla kritiky vytýkána drzost, s jakou mladý a nezkušený dramatik, který ani nemá náležité jméno a postavení v divadelním světě, hlásá své postřehy o společnosti z „prken, která znamenají svět“. Diváci ho ocenili vřeleji a představení Congrevových her nabývala účtyhodného počtu repríz. O to víc je s podivem, že česká dramaturgie tomuto autoru dosud věnovala jen malou pozornost, např. v roce 1967 hru „Jak to na tom světě chodí“ (hudební verzi „podle W. Congreva“) uvedlo ND v Praze.

Velkolepost vyvolených (The Way of the World) vybroššenou konverzací a sarkastickým humorem líčí přímo mistrovský boj o věno, které je spojené s touhou po vyvolené ženě. William Congreve měl ale daleko k romantickému plápolání obapolných citů. Láska je pro něj nelitostný poker stejně jako pokrytecké vztahy mezi příbuznými, autor ženy nevidí jako naivní princezny a zdroj něžného zbožňování, ale jako feministicky sebevědomé fúrie, které se svými mužskými protějšky šermují vyrovnané utkání.

Brilantně rozehraná partie všech proti všem připomíná chvílemi potravinový řetězec, na jehož vrcholu sedí nejmotivější „ta stará sůva“ Lady Wishfortová, manželství jsou zde zdrojem vyostřených masožravých válek a s ironií zde musíme politovat mladého hrdinu Mirabella, který se žene do chomoutu, a tím se zavazuje k meditacím nad stěžejními otázkami života: „které typy moderních kočárů se nejvíc hodí k pleti jeho milé, kterým jeho kamarádům se zakáže vstup do domu“ a k dalším filozofickým úvahám v manželství... William Congreve se nerozpakuje shodit z piedestalu nejen lásku, ale zpochybňuje i takové hodnoty jako je přátelství: „Jenom cynik by zpochyboval, že účelové spojení je v každém směru plnohodnotnou sociální vazbou, která obohacuje život.“ Zpochybňuje společenské postavení a původ: „Hrát noblesního nemravného šlechtice není moc těžké, pane. Obtížné bude z té role vystoupit.“

Andrea Mohylová a Veronika Forejtová při zkoušce Velkoleposti vyvolených. Foto Radovan Štátný

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
Divadlo Antonína Dvořáka **ČINOHRA**

William Congreve (1670–1729)

Velkolepost vyvolených

Satirická komedie z vyšších sfér
Režie Janusz Klimsza
Česká premiéra 27. ledna 2011 v 18.30 hodin
1. repríza 29. ledna 2011 v 18.30 hodin

OSTRAVA!!! NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
PRÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE STATUTÁRNÍHO MĚSTA OSTRAVA www.ndm.cz

Zpochybňuje vzdělání, cestování a kosmopolitnost: „Evropa zasluhuje poznat, že máme idioty každé věkové kategorie. A parlament dosud nepřijal zákon, který v zájmu cti národa zakazuje výjezdy pitomcům. Poslanci by si totiž museli udělit další provokativní výjimku...“

A především nám ukazuje, jak to na tom světě chodilo před třemi sty lety s nadějí, že za dalších tři sta let se praktiky ještě zdokonalí – nesmíme totiž podle Congreva zapomínat na evoluční proces! Hrdinové – lépe řečeno antihrdinové Congrevových her se možná pohybují ve světě volánek a paruk, ale jejich příběh a povahy nám připomínají současnost tak překvapivě, že když v závěru uzavírají nejzarytější nepřátelé účelové spojení a jakýsi druh velké koalice, neubráníme se smíchu nejen nad nimi, ale i nad sebou...

Režijní fenomén JANUSZ

Česká premiéra britské komedie ve výtečném překladu a úpravě Jiřího Strnada se uskuteční 27. ledna 2011 v režii Janusze Klimszi (Ideální manžel, Apartmá v hotelu Plaza, Konec masopustu ad.)

Co tě láká na inscenování Congrevovy konverzační komedie? Po Ideálním manželovi ses přiklonil opět k titulu „klasickému“ a staršímu. Proč sis kupříkladu nevybral komedii současnou?

Myslím si, že Congrevova komedie je dokladem toho, že dobré texty nestárnou, mohou naopak ukázat naši dobu v širších souvislostech – naše problémy nejsou jen našimi – tytéž věci řešili lidé před mnoha generacemi. Nejsme výluční a naši předkové viděli spoustu věcí jasněji. A s autory, kteří by upozornili na tragikomické a leckdy absurdní procesy ve společnosti s takovou razancí jako Congreve, se zrovna nepřetřhl pytel.

V čem spočívá podle tebe divadlo, které přežilo staletí?

Definovat to zřejmě nedokážu, ale mám za to, že živé divadlo se vždy opíralo o lidský osud, o pocit, že štěstěna je vratká, že od vrcholu na dno je snadná cesta a naopak. Tudiž vyprávělo příběhy, a to pomocí jasných, zřejmých situací a prostřednictvím silných postav. Čím je situace lépe vystavěna, čím jsou postavy více z masa a kostí, tím pochopitelně lépe. Vyprávět skrze onen fenomén dramatického umění není věcí samozřejmou, vytvářel se staletími a tradice inscenování, tradice různých divadelních epoch je poklad, o který, bohužel, je stále menší zájem. Kdybychom s větší pokorou hleděli na umění předchozích desítek generací divadelníků, možná bychom našli odpověď na mnohé otázky, se kterými si dnes nevíme rady. Na divadle mě nejvíce zajímá jeho katarzní, terapeutický potenciál – kdy mne uvede na okamžik do stavu souznění – homeostáze. Divadlo má původ v magii a jeho primární role byla sakrální. Požadavek, aby divadlo bylo výlučně zdrojem zábavy, je bohužel ukazatelem, jak velmi jsme ochuzeni právě o sakrální aspekt života.

Pracoval jsi v Ostravě léta jako umělecký šéf, režisér... V čem vidíš hlavní směr fungování činohry Národního divadla moravskoslezského?

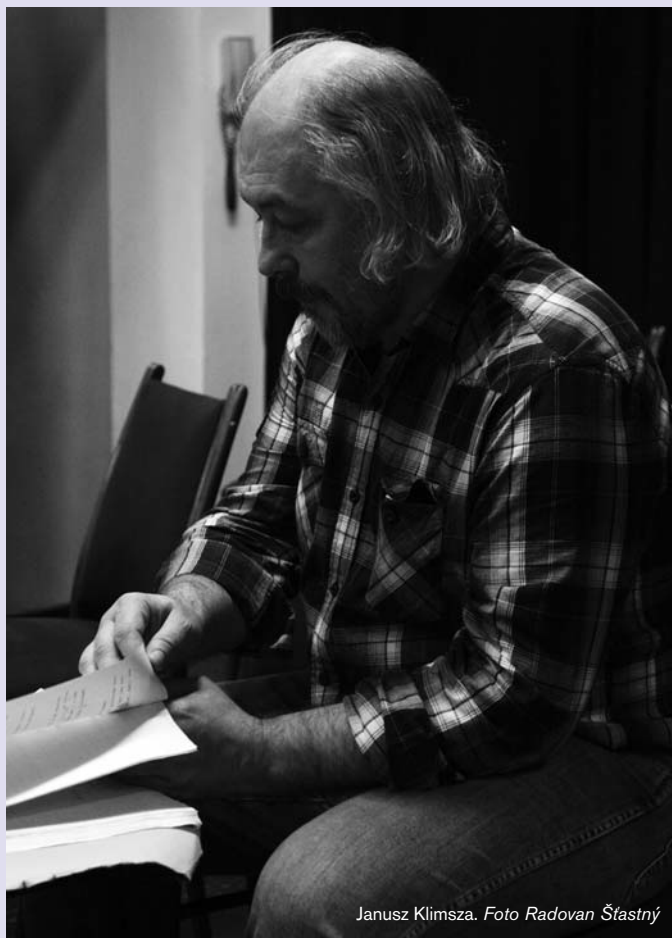
Hrajeme pro velmi široké publikum – je tedy asi nereálné úzce profilovat repertoár nebo vyhranit inscenační styl. To, co by mělo být naší devizou, je zvládat právě onen široký rejstřík od velkých produkcí v Divadle Jiřího Myrona po ko-mornější polohu v Divadle Antonína Dvořáka, napříč všemi činoherními žánry.

Je ti Congreve nějak blízký i svým životem a tím, co si o společnosti myslí?

Je mi blízká jeho krajní nedůvěra k tzv. autoritám. Státem počínaje a médií konče.

Ha ha. Díky za rozhovor.

Klára Špičková

Janusz Klimsza. Foto Radovan Štastný

Připravujeme

Gabriela Preissová.

SLAVNÉ ČINOHERNÍ DRAMA „JEJÍ PASTORKYŇA“

Už od března budete mít možnost zhlédnout na jevišti Divadla Jiřího Myrona světoznámé drama Gabriely Preissové, které inspirovalo jiné umělce k vrcholným dílům. Příběh osudové lásky, vášnivě msty a smrtelného zápasu o štěstí mezi lidmi slovácké vesnice přitom rozdělilo v době svého uvedení diváky na aplaudující nadšence a zděšené odpůrce. Jak nesmyslné, krátkodeché a nespravedlivé mohou být soudobé popremiérové kritiky; uveďme úsměvný příklad: „To, že autorka svou hrou našemu umění neprospěla, neodčiní reklama sebekřiklavější, klaka, třeba i po pařížsku organizovaná. – Kéž by tímto jednostranným hejčkáním, těmi přebytečnými věnci nebyla naše spisovatelka na bludné dráze zadržována!“ (Jos.Turnovský: *Zábavné listy*)

Podklad k ději *Její pastorkyně* našla Gabriela Preissová – obdobně jako v případě *Gazdiny roby* – ve skutečnosti. V dopise redakci Pražských večerních novin 30. 11. 1890 dokonce píše: *Látka Její pastorkyně složená je ze dvou pravdivých událostí, ale jak idealizovaná! V prvé poranil hoch děvče, milenkou bratrovu, při krůžlání zelí do tváře zúmyslně, že ji sám miloval – v druhé pomáhala nevlastní matka uničit plod pastorčiny lásky zároveň s ní, ale já nechtěla mít vražednice dvě. Jenůfa klesne z lásky, ale má dost dobré vůle a síly žít lepším životem...*

Režie se zhostí Martin Františák, který na sebe v r. 2008 upozornil režii hry bratří Mrštíků *Maryša* ve zlínském divadle. Herečka Petra Hřebíčková byla za svůj výkon ve Františákově inscenaci oceněna Cenou Thálie. Martin Františák v současné době působí jako umělecký šéf a režisér ostravského Divadla Petra Bezruče. Jeho autorská hra *Doma* byla nedávno uvedena v Národním divadle v Praze.

Klára Špičková

balet

Premiéry v sezóně 2010/2011

Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)

LOUSKÁČEK

Choreografie: William Fomin

Dirigent: Jan Chalupecký

Scéna: David Bazika

Kostýmy: Sylva Hanáková

Premiéra 16. 12. 2010 v Divadle Antonína Dvořáka

Franz Liszt (1811–1886) – Richard Wagner (1813–1883)

– Gustav Mahler (1860–1911)

ZÁZRAK V TICHU

Choreografie: Eric Trottier, Igor Vejsada, Philippe Talard

Scéna a kostýmy: Irene Athanassakis

Světová premiéra 28. 4. 2011 v Divadle Jiřího Myrona

Louskáček – Barbora Kaufmannová (Vila snů). Foto Martin Popelář

Dámy a pánové, vážení příznivci baletního umění,

je tady nový rok 2011 a s ním spousta nových uměleckých plánů a optimismu. I letos Vám v repertoáru nabídneme tituly klasického baletu i současného tance a přivítáme známé hosty z řad choreografů a tanečníků. Uplynulé dva měsíce se v baletním souboru Národního divadla moravskoslezského nesly ve znamení zkoušek baletu P. I. Čajkovského LOUSKÁČEK, jehož úspěšná premiéra proběhla 16. prosince v Divadle Antonína Dvořáka. Baletní soubor má nyní v repertoáru mimo jiné všechny tři Čajkovského balety: Křehká krása romantického Labutího jezera se v listopadu opět setkala s velkým zájmem diváků, pohádková Spící krasavice se na jevišti objeví zase na jaře a Louskáček v novém nastudování, v němž choreograf William Fomin spojil klasický balet s dalšími tanečními styly, se ukázal jako ideální vánoční dárek pro velké i malé diváky. Tuto pohádkovou inscenaci můžete spolu s ostatními tituly zhlédnout například v rámci Zimního předplatného. V těchto zimních měsících už se pouštíme do příprav nové taneční inscenace ZÁZRAK V TICHU, která spojí hudbu tří romantických génů F. Liszta, R. Wagnera a G. Mahlera v choreografii Erica Trottiera, Philippa Talarde a mé. Více se o této inscenaci dočtete na stránkách tohoto i příštího čísla časopisu.

Repertoár sezóny 2010/2011

Adolphe Charles Adam (1803–1856)

GISELLE

Romantický balet postavený na kontrastu světa lidského s nadpřirozeným.

Perla poezie, hudby a choreografie.

/Choreografka: Hana Vláčilová, dirigent: Karol Kevický,

scéna: Milan Ferenčík,

kostýmy: Eliška Zapletalová/

U2 – YOU TOO... TY TAKY?

The Fantastic Rock-Dance Performance.

Inscenace současného tance na hudbu světoznámé rockové kapely U2.

/Choreograf: Eric Trottier, scéna a kostýmy: Julia Libiseller/

Hrajeme **23. 11. 2010 a 24. 1. 2011** v Divadle Jiřího Myrona

Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)

SPÍCÍ KRASAVICE (ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA)

Baletní pohádka nejen pro děti o princezně, která se píchne o růži a na dlouhý čas společně s celým královstvím usne.

/Dirigent: Tomáš Brauner, choreografie: Lilla Pártay,

scéna: Milan Ferenčík, kostýmy: Eliška Zapletalová/

Hrajeme **21. 5., 22. 5., 11. 6. a 12. 6. 2011**

v Divadle Antonína Dvořáka

Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)

LABUTÍ JEZERO

Klasický romantický balet o čtyřech dějstvích.

/Choreografie: Irina Strobe, dirigent: Jan Šrubař,

scéna: Alexander Babraj, kostýmy: Eliška Zapletalová/

Hrajeme **14. 11. a 21. 11. 2010** v Divadle Antonína Dvořáka

Velice si vážím toho, že hojně navštěvujete naše baletní představení a věřím, že si k nám najdete cestu i v novém roce 2011. Přeji Vám šťastný a úspěšný nový rok!

Igor Vejsada
šéf baletu NDM

Bogdan Pawłowski (1945) – Witold Borkowski (1919)

SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ

Baletní pohádka nejen pro děti na motivy slavných bratří Grimmů, inspirovaná zároveň i filmovým zpracováním Walta Disneye.

/Choreografie: Igor Vejsada, dirigent: Tomáš Hanák,

scéna a kostýmy: Alexander Babraj/

Hrajeme **6. 2. a 6. 3. 2011** v Divadle Jiřího Myrona

Louskáček. Foto Martin Popelář

Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)

LOUSKÁČEK

Balet Národního divadla moravskoslezského má od poloviny prosince 2010 ve svém repertoáru všechny tři balety Petra Iljiče Čajkovského...

... a to je v současnosti rarita, přinejmenším v rámci České republiky. Národní divadla v Praze i Brně sice hrají Labutí jezero i Louskáčka – ale na celou Čajkovského „velkou trojku“ v jedné sezóně (tj. i se Spící krasavicí) si můžete zajít jen v Ostravě. Anebo v Moskvě a Petrohradě.

„V baletním repertoáru máme klasické balety Labutí jezero a Spící krasavice, napadlo mě, že by bylo dobré přidat k nim novou inscenaci Louskáčka a po dlouhé době nabídnout našemu divákovi všechna tři největší a nejznámější baletní díla P. I. Čajkovského,“ říká šéf baletu NDM Igor Vejsada.

Щелкунчик – The Nutcracker – Nussknäcker – Casse-Noisette – Loschiaccianoci – Louskáček...

... celý svět zná, byť pod různými názvy, jeden z nejslavnějších a nejkrásnějších baletů vůbec. A aniž to tuší, i naprostá většina těch, kdo nikdy neslyšeli v divadle originální a geniální Čajkovského partituru, některou z částí Louskáčka zná a někdy ji určitě slyšela. Sám skladatel upravil ještě před premiérou osm hudebních čísel nového baletu do orchestrální suity, která je dodnes populární a která – na rozdíl od celého baletu – skládala už při svém prvním uvedení triumfální úspěch. Části této suity jsou často citovány například autory filmové hudby – a ač to zní neuvěřitelně, nemálo mobilních telefonů nabízí jako možné vyzvánění úryvek z Louskáčka...

Ke světové premiéře Louskáčka 6. prosince 1892...

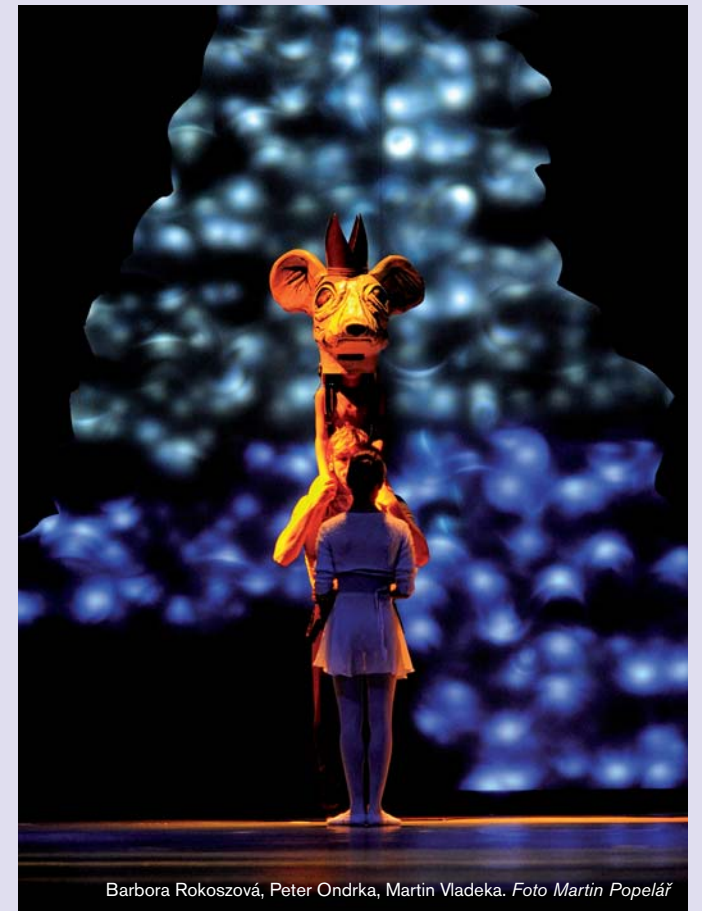
... už v této chvíli není zvláštní důvod se podrobněji vracet. I když ji provázela – krom ne zcela jednoznačného úspěchu – spousta zajímavých okolností. Například dětské role, včetně hlavní ženské postavy Máši/Kláry, tančily tehdy děti – studenti Petěrburské carské baletní školy; zatímco dnes je běžná praxe, že hlavní ženská role se dělí mezi dětskou představitelku v 1. dějství a dospělou primabalerinu v dějství druhém. Anebo – abychom zmínili už jen jednu ze „skandálních“ okolností světové premiéry – se vedl spor o představitelku Víly Dražé; italská primabalerina Antoinetta dell'Era podle většiny kritiků tančila božsky – ale podle jiných byla pro roli víly příliš robustní a nehezká. Inu, tak to je v divadle odpradáva – co se líbí jednomu, druhí odmítají...

Příběh Louskáčka a Myšího krále...

...z pera německého romantického spisovatele Ernsta Theodora Amadea Hoffmanna zaujal nejen Alexandra Dumase st. Právě podle Dumasova zpracování Hoffmannovy pohádky totiž vzniklo v roce 1891 libreto třetího Čajkovského baletního díla. Hudba i příběh však inspirovaly také mnohé fil-

Olga Borisová-Pračíková a Lukáš Lepold. Foto Martin Popelář

Barbora Rokoszová, Peter Ondrka, Martin Vladeka. Foto Martin Popelář

maře a televizní tvůrce. V roce 2004 byl natočen americko-německo-ruský animovaný film Louskáček a Myší král a zima 2010/2011 přináší aktuálně americkou a evropskou premiéru hraného filmu Louskáček / The Nutcracker in 3D v britsko – maďarské koprodukcí a režii Andreje Končalovského.

Po necelých deseti letech od poslední premiéry Louskáčka...

... se ostravští malí i velcí diváci mohou znovu setkat s geniální Čajkovského hudbou a s kouzelným příběhem odehrávajícím se na Štědrý den.

Proč se Národní divadlo moravskoslezské znovu vrací k tomuto titulu, vysvětluje šéf baletu Igor Vejsada: „Vzhledem k tomu, že nedávno jsme tento titul hráli, rozhodl jsem se, při vši účtě, kterou ke klasickým choreografiím chovám, nabídnout divákům trochu jiného Louskáčka. A když říkám „trošku“, myslím to vážně – nejsem zastáncem názoru, že je třeba příběh klasického titulu s klasickou Čajkovského hudbou za každou cenu modernizovat. Na druhé straně ale proč se nezkusit podívat na tento pohádkový příběh očima dětí – se vši hravostí dětského věku – a zároveň očima dospělého člověka? Vánoce přece prožívají nejen děti...”

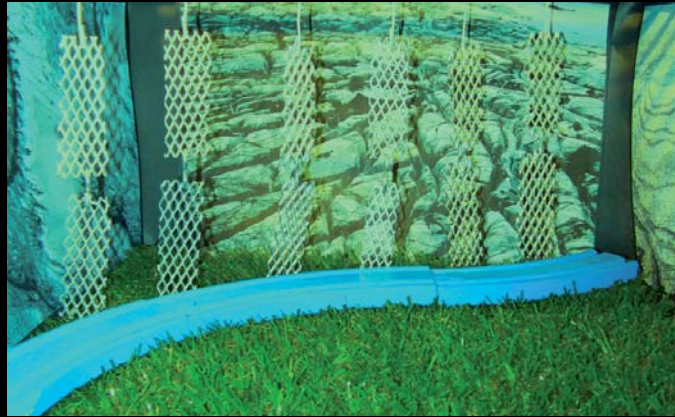
Je pravda, že „nejkrásnější svátky v roce“ se nějakým způsobem dotýkají všech lidí – malých i velkých. A my dospělí také víme, že mohou mít někdy i jiný než jen radostný a šťastný nádech. Ostatně, sám Petr Iljič Čajkovskij skládal svůj balet v nelehkém životním období, po smrti své sestry – a přes veškerou radostnou hravost a vroucí lyriku zaznívají v partituru i občasné skryté melancholické názvuky.

Nová ostravská inscenace Louskáčka je proto příběhem mladé ženy Máši, která právě na Štědrý den intenzivně prožívá tíživý pocit odcizení od svého vlastního muže. A to je důvod, proč Mášu její otec přenáší ve snu zpět do dětství – aby jako malé děvčátko prožila pohádkový příběh o boji dobra a zla. Příběh, v němž se její milovaná hračka louskáčka promění v krásného prince, s nímž prožije nejen vítězství nad zlem – Myším králem, ale také svůj příběh lásky... Díky snu a návratu do dětství, do doby, kdy člověk věří bez výhrad, že právě dobro a láska jej budou provázet celým životem, nakonec Máša dokáže znovu najít ztracený cit ke svému muži...

Pavla Březinová

Příprava inscenace Zázrak v tichu...

...očima nezávislého pozorovatele

Už z prvního oficiálního setkání tří choreografů a iniciátorů chystané inscenace *Zázrak v tichu* (Philippe Talard, Eric Trottier, Igor Vejsada) na začátku prosince 2010 bylo patrné, že se bude jednat o velice unikátní projekt. Tito tři pánové, spojení nejen podobným přístupem k tanci a choreografii, ale také společnou minulostí, si pro diváky Národního divadla moravskoslezského vymysleli vskutku „labužnickou“ podívanou.

Každý z nich si na základě P. Talardem navrženého konceptu zvolil hudebního skladatele období romantismu, jehož díla ho velmi oslovují a inspirují. Jejich taneční triptych bude tedy doprovázen hudbou tří významných skladatelů Gustava Mahlera, Franze Liszta a Richarda Wagnera, a to ne náhodou. Stejně jako existuje umělecké propojení mezi P. Talardem, E. Trottierem a I. Vejsadou, existuje také historické a umělecké pojitko mezi výše zmíněnými skladateli.

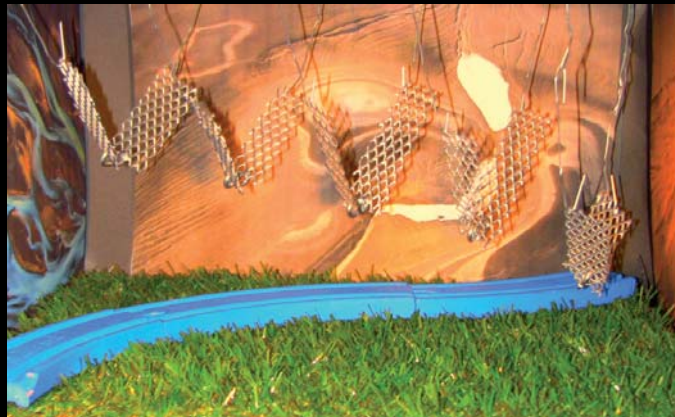
Pánové choreografové nám ale chtějí ukázat ještě něco navíc. Základní myšlenkou celého projektu je totiž propojení tance a hudby, klasiky a moderny a především iluze a reality. Jak mi řekl sám Philippe Talard: „*Chceme diváky za pomoci tanečních a scénografických prostředků tak trochu mystifikovat. Chceme jim nabídnout prostor, ve kterém nebudou moci věřit svým vlastním smyslům, protože co když je to, na co se zrovna dívají, iluze?*“

Zázrak v tichu je současně první moderní taneční inscenací v repertoáru baletního souboru v sezóně 2010/2011. Igor Vejsada, šéf baletního souboru NDM, k tomu dodává: „*Jsmě rádi, že můžeme divákům nabídnout i jinou než klasickou baletní inscenaci.*“

Jediné, co Vám ještě o „*Zázraku v tichu*“ mohou prozradit, jsou indicie, nebo chcete-li pojmy, které dle mého názoru nejlépe vystihují charakter této neobyčejné inscenace, a sice: Spojení – Sen – Tanec – Duše – Osud a především ZÁZRAK.

Přijďte se podívat 28. dubna 2011 do Divadla Jiřího Myrona a uvidíte neviděné!

Bára Gallová

Návrhy scény inscenace *Zázrak v tichu*

Dirigent Jan Chalupecký

Klasická baletní představení tradičně doprovází orchestr opery NDM. V případě *Louskáčka* jej řídí dirigent Jan Chalupecký, kterého už ostravští diváci znají z inscenací *Italky v Alžiru* a *La traviata* v obnoveném nastudování. S baletním souborem NDM se tak setkal poprvé...

Jan Chalupecký začínal svou profesionální uměleckou dráhu v letech 1990–93 jako violoncellista v orchestru a posléze dirigent v Komorní opeře Praha. V sezóně 1993/1994 nastoupil do Národního divadla jako asistent dirigenta Zdeňka Košlera.

Od roku 1994 se v Národním divadle postupně představil za dirigentským pultem oper *Prodaná nevěsta* a *Dalibor*, *Rusalka*, *Čert a Káča*, *Její pastorkyňa*, *Výlety páně Broučkovy*, *Figarova svatba*, *Don Giovanni*, *Così fan tutte*, *La clemenza di Tito*, *Romeo a Julie*, *Rigoletto*, *La traviata* a dalších. Samostatně hudebně nastudoval Verdiho *Macbetha*, Mozartovu *Kouzelnou flétnu* a velice úspěšnou operu Martina Smolky *Nagano*. Jako host spolupracuje i s jinými operními soubory a orchestry – s Operou Mozart, Městským divadlem v Ústí nad Labem a Státní operou Praha. V letech 1997–99 působil jako šéfdirigent Plzeňské filharmonie, dále spolupracoval se Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK, Moravskou filharmonií Olomouc, Státní filharmonií Brno, Pražskou komorní filharmonií a dalšími, včetně těch zahraničních.

Máte nějaké předešlé zkušenosti s dirigováním baletu?

Ano, měl jsem jednu možnost v Praze v Národním divadle, a sice choreografii pana Kyliána a pana Zusky. Jednalo se o představení na hudbu W. A. Mozarta, kde se v první půlce hrály dva klavírní koncerty – volné věty – a v druhé části Mozartovo Requiem. Představení se jmenovalo Mozart? Mozart! Louskáček je v podstatě můj první klasický romantický balet.

Dá se na základě Vaší zkušenosti s dirigováním jak baletních inscenací, tak oper říci, čím se liší dirigování baletu od dirigování ostatních uměleckých forem jako opera nebo opereta?

Já osobně to nerozlišuji. Všechno má své zákonitosti a potřeby. V každém případě je důležité, aby vše fungovalo jako celek. Je potřeba naprosté souhry orchestru a tanečníků. Stále je to o doprovodu a o citlivém vztahu k dílu jako celku. Jestli budu hrát rychle, tak je to špatně. Jestli budu hrát pomalu, tak je to taky špatně. Aby se člověk trefil přesně do tempa s choreografem, tanečníkem, zpěvákem, na to je potřeba právě té symbiózy, propojení, a nezáleží na tom, jestli je to balet, opera nebo opereta.

Máte nějaký svůj dirigentský sen? Přál byste si dirigovat přímo nějaký konkrétní balet?

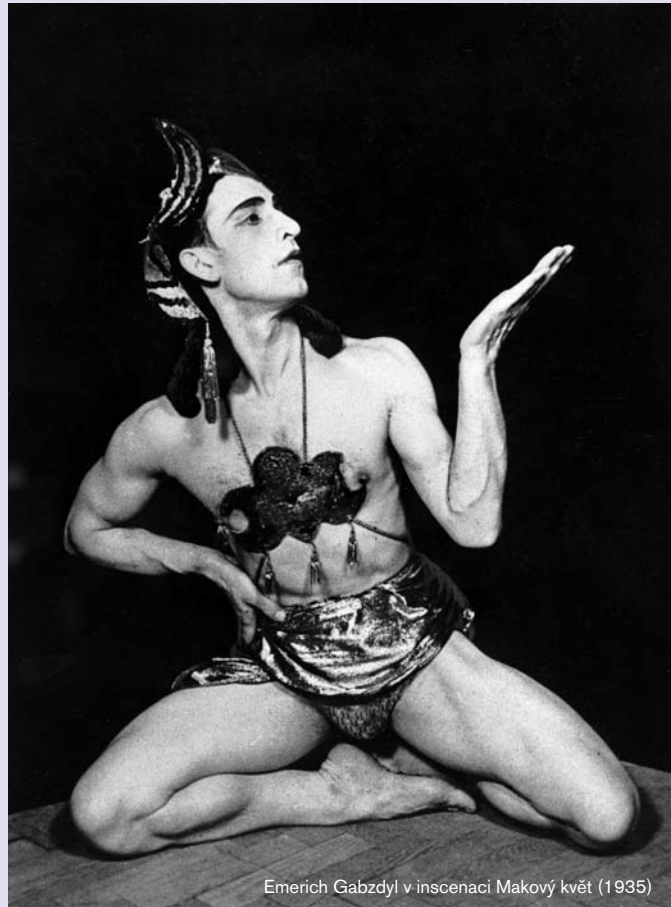
Tak těch je opravdu mnoho. To je tolik krásné muziky! Já jsem v první řadě velice vděčný za Louskáčka, že se nám ho podařilo tady v divadle realizovat. Čajkovskij měl, podle mě, obrovský cit a smysl pro balet. Dále mám velmi rád například hudbu Prokofjeva. Jeho *Romeo a Julie*, to je balet jako „hrom“. Nebo třeba *Spartakus Chačaturjana* – taky velice silná hudba.

Jak se díváte na to, že balet v některých divadlech má svého vlastního dirigenta?

Myslím si, že to někdy bývá na škodu, když dirigent dělá pouze balet a nedostane se k ostatním formám. Podle mě pak nedochází k té symbióze s orchestrem. Dle mého názoru je dobře, když zná orchestr svého dirigenta, který dělá balet, opery i operety.

Bára Gallová

Kdo byl Emerich Gabzdyl (1908–1993)

Emerich Gabzdyl v inscenaci *Makový květ* (1935)

– na okraj výstavy v NDM

Emerich Gabzdyl je ostravská osobnost, jejíž životní osudy připomínají pohádkový příběh o tom, „jak chudý chlapec ke štěstí přišel“. Narodil se v roce 1908 ve Vítkovicích jako deváté dítě v rodině mistra elektrotechnické dílny na dole Louisa (Jeremenko). V době, kdy v rodinách nebyla televize, doma u Gabzdylů se pořádala loutková představení, hrálo se na klavír a zpívalo. Čtrnáctiletého Emericha přijal na místo eléva ostravského baletního souboru baletní mistr Achille Viscusi, tehdy již věhlasný spoluautor hudebního skladatele Oskara Nedbala. Jeho choreografie baletu *Z pohádky do pohádky* byla prvním prubířským kamenem Gabzdylova tanečního umu. Gabzdylův svět patřil tanci, který v různých žánrech prostupuje všechny divadelní formy od činohry přes operetu, operu až k velkým dílům světové baletní klasiky. Gabzdyl tančil, hrál a zpíval, ve svých osmnácti letech již spolupracoval jako choreograf oper, operet a činoher ostravského divadla. Dvacátá léta měla velký vzor v mezinárodních úspěších Les Ballets Russes de Serghe Diaghilev – Ruského baletu Sergeje Ďagileva. Role Josefa ze slavného baletu Richarda Strausse *Legenda o Josefovi* v choreografii hostujícího prof. Maxe Semmlera uvedla devatenáctiletého Gabzdylova do velkého baletního světa. Od roku 1929 cestoval po Rakousku, Švýcarsku, Německu a v Berlíně učil v Semmlerově baletní škole. Gabzdylovu uměleckou kariéru výrazně ovlivnily společenské proměny – nastupující fašismus v roce 1932, druhá světová válka v letech 1939 až 1945, poválečné snahy o rozvoj české kultury, studená válka i nové trendy Pražského jara v letech šedesátých. Emerich Gabzdyl spojil svůj život tanečníka, choreografa, režiséra, baletního mistra a pedagoga s Ostravou a teprve na závěr své umělecké kariéry v roce 1970 přijal nabídku na místo šéfa baletu pražského Národního divadla. V roce 1974 odešel do penze, nicméně jako hostující choreograf působil v divadlech po celé republice až do své smrti v roce 1993.

Umění Emericha Gabzdylova patří době, která neznala DVD ani televizi. Bylo to umění ryze divadelní, existovalo jen „tady a teď“ v bezprostředním kontaktu jeviště s diváky v hledišti. Neomezené možnosti mediální propagace, jaké známe dnes, Emerich Gabzdyl nezažil. A tak jeho dílo patří vzpomínkám pamětníků a připomíná ho jen množství písemností, divadelních plakátů, blednoucích černobílých fotografií, návrhů kostýmů a foto negativů ze soukromých a státních sbírek. Zůstávají jen odkazy na desítky popularizačních pořadů ostravské TV a několik filmů z Gabzdylovy spolupráce s režiséry Václavem Krškou a E. M. Bergerovou.

Jana Hošková

Tanečníci NDM za oceánem

Velice nás těší, že si na novoroční koncerty „Salute to Vienna“, pořádané pravidelně ve 22 městech Severní Ameriky, vybrala kanadská agentura Attila Glatz Concert productions INC. právě naše tanečníky – Olgu Borisovou-Pračíkovou, Barboru Kaufmannovou, Jana Krejčíře, Michala Lewandowského, Rodiona Zelenkova a Lucii Skálovou.

Ti měli v období od 28. 12. 2010 do 4. 1. 2011 možnost předvést své taneční umění v Baltimorském Meyerhoff Symphony Hall a v hlavním městě USA, ve washingtonském Hudebním centru Strathmore.

Celá koncertní šňůra navazuje na dlouholetou tradici vídeňských Novoročních koncertů, které jsou už od roku 1939 pořádaný na počest „Vídeňskému valčíkovému králi“ Johannu Straussovi v prvních dnech nového roku.

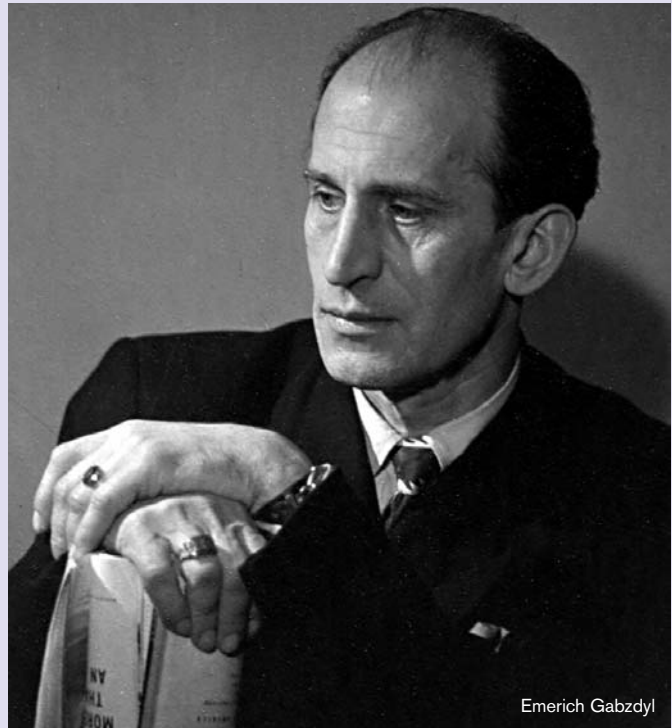
Hlavním záměrem pořadatelů je převést neobyčejnou noblesu a šarm Straussovy hudby na americké a kanadské jeviště a pokračovat tak v tradici a šíření odkazu tohoto neobyčejného skladatele. Kromě předních tanečníků Národního divadla moravskoslezského se na produkci koncertů podíleli i tanečníci z Národního maďarského baletu v Budapešti, baletního souboru Kiev-Aniko z Ukrajiny, Městského baletního souboru ve Vídni a z baletního souboru St. Pölten z Rakouska.

Každoročně se koncertů účastní i hudebníci a zpěváci z celé Evropy.

Jsmě rádi, že se naši tanečníci mohli zapojit do této velkolepé akce a že měli možnost předvést svůj taneční um i mimo divadelní prkna Evropy.

Pevně věříme, že i nadále budeme mít podobné příležitosti prezentovat kvality baletního souboru NDM doma i v zahraničí.

Bára Gallová

Emerich Gabzdyl

Baletní studio NDM

Šéf baletu Igor Vejsada a tanečníci Rodion Zelenkov a Barbora Kaufmannová při práci s dětmi z baletního studia. Foto Martin Popelář

V předvánočním čase mohli diváci Národního divadla moravskoslezského zhlédnout, kromě premiérového představení, další dvě reprízy baletní pohádky Louskáček pod choreografickým vedením Williama Fomina. Do inscenačního obsazení, které čítalo nad sto osob, byli uvedeni i nejmladší tanečnice a tanečníci z baletního studia NDM.

Baletní studio jako takové bylo založeno v roce 1979 a zpočátku do něj docházelo kolem dvaceti dětí. Dnes má baletní studio tři skupiny a dětí, podle slov vedoucího studia a zároveň tanečníka baletního souboru NDM Filipa Skály, stále přibývá.

Úkolem studia je rozvíjet pohybové a taneční dovednosti dětí předškolního a školního věku a eventuálně je tak připravovat na studium taneční konzervatoře.

Děti z baletního studia ukázaly svůj talent jako malé myšky v baletu Louskáček. Foto Martin Popelář

Kromě Louskáčka vystupovaly děti z baletního studia například v inscenacích: Broučci, Z pohádky do pohádky, Marná opatrnost nebo Spící krasavice. Louskáček je pohádka, a proto v ní nemohou chybět děti. Je radost vidět, jak děti tanec baví a jak si užívají ty chvíle, kdy mohou stát na divadelních prknech vedle svých o dost starších a zkušenějších tanečních kolegů.

Bára Gallová

Sheep shop

SÝROVÝ KRÁMEK

přes 100 druhů sýrů z celé Evropy
kozí - kravské - ovčí - buvolí

kozí mléko, máslo, řecké jogurty...

vína z Moravy a také z Francie, Itálie, Španělska a Řecka

vína z vinic Pierre Richarda a Gérarda Depardieu

tradiční francouzské klobásy saucisson

trapistická piva francouzské paštiky terrine

marmelády a bio džemy

Qásek olivové oleje
(nefiltrované a nepasterované pivo z Ostravy!!!)

po-pá: 9-19 hod.
so: 9-13 hod.

Nádražní 48
Moravská Ostrava

tel.: +420 733 702 442

provozovatel:
Cheesy Shop s.r.o.

opereta/ muzikál

Premiéry v sezóně 2010/2011

Rudolf Friml (1879–1972)

ROSE MARIE

Hudební nastudování: Bohumil Vaňkát

Režie: Linda Keprtová

Scéna: Jaroslav Záděra

Kostýmy: Marie Blažková

Premiéra 7. 10. 2010 v Divadle Jiřího Myrona

Michel Legrand – Alain Boublil – Marie Zamora –
Herbert Kretzmer – John Dempsey

MARGUERITE

Na základě původního libreta Marguerite 2008
Alaina Boublila, Claude-Michela Schönberga
a Jonathana Kenta

České přebásnění: Michael Prostějovský

Nová orchestrální úprava: William David Brohn

Původní londýnská orchestrace: Michel Legrand
a Seann Alderking

Umělecká režie: Marie Zamora

Scénická režie: Gabriela Haukvicová-Petráková

Dramaturgie: Patrick Fridrichovský

Hudební nastudování: Karol Kevický

Scéna a kostýmy: Aleš Valášek

Světová premiéra nové verze muzikálu 2. 12. 2010
v Divadle Jiřího Myrona

George Gershwin (1898–1937)

PARDON MY ENGLISH

PARDON, TO JE BLÁZINEC

Hudební nastudování:

Kryštof Marek a Jakub Žídek

Režie: Šimon Caban

Scéna: Šimon Caban

Kostýmy: Simona Rybáková

Premiéra 3. 3. 2011 v Divadle Jiřího Myrona

Marguerite - Tomáš Novotný (Armand) s Evou Zbrožkovou (Marguerite). Foto Radovan Štastný

Vážení a milí příznivci operety a muzikálu,

Soubor operety a muzikálu zakončil kalendářní rok 2010 velkou muzikálovou love story, muzikálem Marguerite. Dalo by se říct, že rok 2010 byl ve znamení ženy. Ženy vášnivé v podobě Esmeraldy ze Zvoníka u Matky Boží. Ženy rozumné, jakou je Mamzelle Nitouche. Ženy romantické – Rose Marie a ženy osudové – Marguerite. Do tohoto spojení by se dal vepsat celý život nás divadelníků. Vždyť osudem každého z nás je Vás diváky pobavit jako Mamzelle Nitouche, vzbudit ve Vás vášně stejně jako Esmeralda v každém muži, provonět Váš život romantikou s půvabem Rose Marie a dotknout se Vašich citů jako Marguerite.

Konec roku je ale také časem novoročních přání. Naším největším přáním je Vaše divácká přízeň, Váš smích, Váš pláč a Váš potlesk, který je pro každého z nás, kdo táhne Thespisovu káru po křivolaké cestě, které se říká DIVADLO, tou největší a nejzáždnější odměnou.

Nashledanou v roce 2011 v Divadle Jiřího Myrona, opět ve znamení ženy, které se říká komedie.

S přáním všeho dobrého

Gabriela Haukvicová-Petráková
šéfka souboru
opereta/muzikál NDM

Repertoár sezóny 2010/2011

Jerry Herman (1931) – Michael Stewart (1924–1987)
HELLO, DOLLY!

Slavný americký muzikál s nesmrtelnými hity, který v 60. letech na Broadwayi překonal všechny dosavadní rekordy.

/Hudební nastudování: Karol Kevický, režie: Dagmar Hlubková, scéna: Martin Višek, kostýmy: Eliška Zapletalová/

Hrajeme **20. 11., 24. 11., 11. 12., 29. 12. 2010 a 29. 1. 2011**

v Divadle Jiřího Myrona

Johann Strauss (1825–1899)

NETOPÝR

Nejúspěšnější opereta všech dob z pera nejvýznamnějšího vídeňského skladatele tzv. lehké hudby 19. století. Ideální směs vídeňského šarmu, humoru a nepřekonatelné radosti ze života.

/Hudební nastudování: Christian Pollack, režie: Imre Halasi,

scéna: Róbert Menczel a György Selmeczi, kostýmy: Henriette Laczó/

Hrajeme **17. 11., 17. 12. a 28. 12. 2010** v Divadle Jiřího Myrona – derniéra

Victor Hugo (1802–1885) – Daniel Fikejz (1954) – Michael Tarant (1953)
ZVONÍK U MATKY BOŽÍ

Velký muzikálový epos o hledání smyslu života a lásky, zpracovaný podle známého románu Victora Huga Chrám Matky Boží v Paříži.

/Hudební nastudování: Karol Kevický, režie: Michael Tarant,

scéna: Jan Dušek, kostýmy: Dana Hálová/

Hrajeme **26. 11., 27. 11., 13. 12. 2010, 16. 1., 20. 2. a 21. 2. 2011**

v Divadle Jiřího Myrona

Florimond Hervé (1825–1892)

MAMZELLE NITOUCHE

Chcete zavítat do slunné Francie? Pojdte k nám na Mamzelle Nitouche. Jedna z nejoblíbenějších klasických operet u nás.

/Hudební nastudování: Jakub Židek, režie: Ondřej David,

scéna: Petr B. Novák, kostýmy: Zuzana Krejzková/

Hrajeme **11. 11., 28. 11., 5. 12., 25. 12. 2010, 23. 1., 19. 2., 10. 3., 25. 3.,**

9. 4., 29. 4., 7. 5. a 12. 6. 2011 v Divadle Jiřího Myrona

Marguerite – uprostřed Libor Olma (Choreograf). Foto Radovan Šťastný

Muzikál Marguerite zažil 2. prosince svou světovou premiéru nové ostravské verze na prknech Divadla Jiřího Myrona. Dílo, na jehož formát nebyla ostravská opereta doposud zvyklá a na němž jeho autoři až do poslední chvíle intenzivně pracovali, se setkala s kladnými ohlasy diváků. Na první pohled byla vidět práce účinkujících, orchestru, režie. Tvůrčí tým je ale mnohem větší. Na přebásnění do půvabné češtiny má zásluhu překladatel Michael Prostějovský.

„Přebásník“ – sluha tří pánů

Michael Prostějovský na posledních patnáct let do češtiny přebásnil celou řadu významných světových muzikálů. Tedy především Jesus Christ Superstar, Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť, Evita, Cats, Mozart!, Carousel a další. Dvacet let nepřetržitě pro Český rozhlas připravuje pořady Muzikál expres, které informují o historii i aktualitách světového muzikálu. Pod stejným názvem vyšla před dvěma lety jeho encyklopedická kniha, jež mapuje světový muzikál od jeho vzniku do současnosti. Posledních šest let vyučuje tento obor na katedře divadelní vědy Filosofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 1983 žije střídavě mezi Kolínem nad Rýnem a Prahou, zúčastňuje se pravidelně muzikálových symposií a udržuje kontakty k řadě předních světových muzikálových tvůrců a produkcí.

V čem se zásadně lišila tvoje práce na předešlých přebásněných muzikálů a na Marguerite?

V případě Evity a Josefa jsem měl přímý kontakt na autora původního libreta Tima Rice a u muzikálu Mozart! jsem díky dlouholeté osobní vazbě k Michaelu Kunzeovi měl dokonce přímý pokyn „Napiš to tak, jak bych to napsal já, kdybych uměl česky“. Jinými slovy, možnost osobní konzultace v průběhu psaní. V případě Marguerite je však autor Alain Boublil v přímém epicentru jeho příprav. Přesněji řečeno, za jeho osobní účasti vzniká světová premiéra zcela nové verze. Oproti té původní londýnské je kratší, akcentuje více osobní vztahy hlavních hrdinů, dochází k posunu jejich charakterů. Do pozadí ustupují realie okupované Paříže, v níž se vše odehrává. Alain si tedy počíná tak, jak je zvyklý z New Yorku či Londýna. Vše zkouší a prověřuje na workshopech a dokonce i při zkouškách. A já tedy musím na všechny jeho změny reagoval. A to není snadné, protože jazyková struktura češtiny je zcela jiná než u angličtiny. V textech písní máme poněkud jinou poetiku, jsme méně přemočari. U dialogů platí, že z těch původních musím přesně vyvodit pocity a motivace jednání jednotlivých postav a to vyjádřit v češtině. Je to dřina, ale zároveň zážitek, který mi mohou kolegové jen závidět. Vlastně podobně jako před dvěma lety v Hudebním divadle Karlín vznikala světová premiéra amerického muzikálu Franka Wildhorna Carmen, tak vniká v Národním divadle moravskoslezském nyní světová premiéra muzikálu Marguerite, kterou by v dohledné době měli mít možnost spatřit i diváci v několika zemích kontinentální Evropy.

Jak jsi vlastně přišel k nabídce vytvořit české libreto k Marguerite?

Začínám věřit na určitou osudovost. Před více než dvěma lety jsem viděl v Londýně předpremiéru té první verze. Muzikál mě neobyčejně oslovil. Mám totiž rád vážná témata v hudebním divadle. Navíc jsem o přestávce měl možnost s Alainem Bublilem prohodit pár slov. Už tenkrát jsem si říkal, že bych rád muzikál přebásnil do češtiny. Když jsem se na počátku letošního roku dočetl, že v Ostravě připravují konkurzy na tento muzikál, posteskl jsem si, že mě tato šance minula. Pár dní na to se mi však mailem ozvala režisérka a vedoucí muzikálového oddělení NDM Gabriela Haukvicová a scénograf Aleš Valášek s nabídkou spolupráce. Samozřejmě jsem neváhal a vstoupil do tohoto již rozjetého vlaku.

Alain Boublil a Michael Prostějovský během zkoušek Marguerite v ostravském NDM

Podle čeho si vlastně nabídky vybíráš?

Na prvním místě stojí to, aby šlo o dílo, které mám rád a které mě oslovuje. Na druhém místě je záruka, či spíše předpoklady, že inscenace bude kvalitní. Tedy, že bude divadlo spolupracovat s dobrým kreativním týmem a že pro obsazení rolí bude rozhodující kvalita pěveckého a hereckého výkonu a nikoliv to, zda interprety znají diváci z televizních estrád. Tyto předpoklady splňují v současnosti kupříkladu Městské divadlo Brno, Hudební divadlo Karlín v Praze, Divadlo J. K. Tyla v Plzni a také Národní divadlo moravskoslezské. Dříve to byly i některé soukromé pražské produkce. To v případě Ježíše a Cats. Problém však spočívá v tom, že doba lámání návštěvnických rekordů pominula a při ekonomické rozvaze počítající se stovkou či dvěma stovkami repríz soukromé produkce dnes nejsou schopné vyprodukovat muzikál superlativů s velkým živým orchestrem a jejich muzikály dostávají podobu komornějších produkcí s orchestrem na playback. Tedy nejde o kvalitu srovnatelnou s Broadwayi či londýnským West Endem. Zkrátka jsme příliš malý trh. Takže dnes opět nastala doba subvencovaných divadel. U velkého muzikálu jsou totiž finance a dokonalost v přímém úměře. Tedy platí, že samy velké peníze ještě kvalitu nezaručují, avšak bez velkých peněz se skutečná kvalita dělat nedá.

U nás existuje několik dobrých hudebních skladatelů, kteří dokážou napsat muzikál. Avšak počet libretistů a překladatelů by se dal spočítat na prstech jedné ruky. Jaké vlastně musí mít člověk předpoklady, aby dokázal přebásnit nebo napsat libreto?

Je pravda, že překladatelů či nás „přebásníků“ je velmi málo. Je to možná proto, že každý chce raději objevovat vlastní témata a přicházet s vlastními nápady. „Přebásník“ je však sluhou tří pánů. Tedy autora původního libreta, hudby a češtiny, která je pán ze všech nejkrutější. V angličtině kupříkladu příliš nerozlišujeme dlouhé s krátké slabiky. Jednou „never“ zaspíváš jako „never“ jindy „nééévr“, či „nééévr“ a vždy je to v pořádku. V češtině ne. A třeba slova „láska“ a „laská“ mají zcela jiný význam. A to nemluví o přízvucích. První slabika slova na první notě v taktu je kánon. Z toho vyplývá, že „přebásník“ musí ovládat textařské řemeslo, umět zacházet s překladem a mít určité hudební vzdělání, aby se dokázal orientovat v notách. Tedy samozřejmě s partiturou umět zacházet nemusí, ale v klavírním výťahu je vyznat musí. Dalším předpokladem je bezmezná trpělivost. Já říkám, že má mozoly nejen na mozk, ale i na zadku. To vše se ale dá za pár desítek let naučit.

Jak dlouho tedy trvá přebásnění muzikálového libreta?

Jak kdy, ale řekl bych, že zpravidla pět až šest měsíců. Mohu říci, že každá muzikálová árie mi zabere asi tak týden práce.

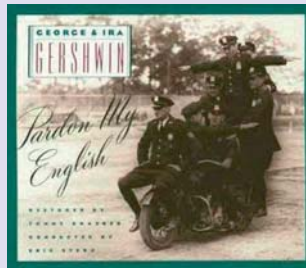
Patrick Fridrichovský

PARDON MY ENGLISH (Pardon, to je bláznec)

Hudba a texty písní: **George Gershwin a Ira Gershwin**

Libreto: **Herbert Fields a Morrie Ryskind**

Český básnický překlad a české texty písní: **Jiří Ornest**

Soubor operety a muzikálu připravuje po Novém roce českou premiéru muzikálu George Gershwina **Pardon my English**. Tato situační muzikálová komedie měla svou světovou premiéru 20. ledna 1933 v Majestic Theatre. Děj se odehrává v meziválečných Drážďanech v době prohibice. Hlavní postavou je Golo Schmidt, majitel klubu „21“,

kteří po nehodě ztratí paměť a domnívá se, že je Michaellem Bramleighem, sofistikovaným anglickým gentlemanem. Na záměně osobnosti hlavního představitele je založena celá řada vtipných situací vygradovaných až na hranici grotesky.

Gershwinova komedie se po dlouhých šedesáti letech vrátila v roce 2004 do New York City Center Encore!. Dne 29. listopadu 2009 mělo **Pardon my English** svou evropskou premiéru v Dresden State Operetta v Drážďanech, kde stále sklízí velký divácký ohlas.

Básnický překlad pro NDM vytvořil Jiří Ornest. Pardon my English budete mít možnost vidět ve vtipné a nevtíravé režii Šimona Cabana, který pro inscenaci vytvořil také scénu. Podoby kostýmů se ujala Simona Rybáková a choreografii vytvořila Jana Hanušová-Vašáková. Muzikál zazní v hudebním nastudování Kryštofa Marka.

Premiéra Pardon my English proběhne 3. března 2011 na prknech Divadla Jiřího Myrona.

Těším se na Vaši diváckou přízeň!

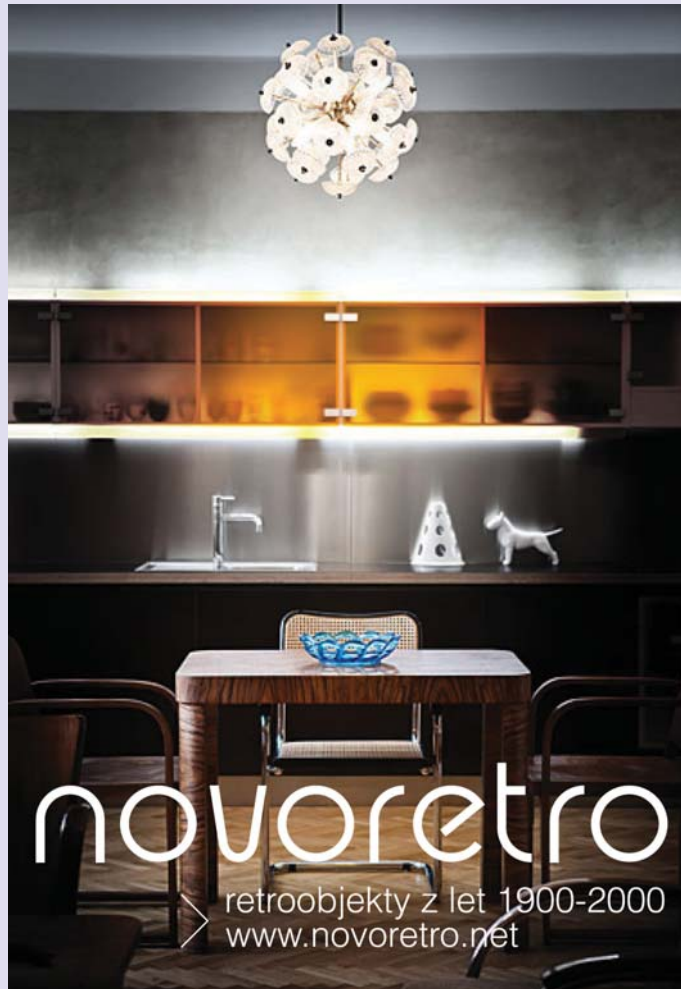
Gabriela Haukvicová-Petráková

Operetní Dostaveníčka v klubu Parník

Stejně jako koncem loňského roku, i letos navážeme na příjemnou spolupráci s ostravským Centrem kultury a vzdělávání a budeme v klubu Parník pořádat operetní dostaveníčka.

Na první z nich se můžete těšit ve středu **19. ledna** v 19 hodin pod názvem **Novoroční sváteční večer s operetou/muzikálem**. Zazní na něm nejoblíbenější melodie z operet Franze Lehára, Rudolfa Frimla, Florimonda Hervé, Emmericha Kálmána, A. L. Webbera a dalších v podání sólistů souboru operety/muzikálu Olgy Bezačinské, Janky Hošťákové, Jany Kurečkové, Jana Drahovzala, Pavla Lišky, Petera Svetlíka, Martina Štolby a Josefa Nováka-Wajdy za klavírního doprovodu Jiřího Šimáčka. Další Dostaveníčko, **Operetní polibky Vladimíra Brázdy**, proběhne v sobotu **22. ledna** v 19 hodin. Představí se na něm Jan Drahovzal, Janka Hošťáková (kteřá je zároveň dramaturgem těchto dostaveníček), Evu Zbrožkovou a Václav Morys. Ve středu 16. února v 19 hodin už klub Parník rozezní i muzikálové melodie.

Zdeňka Diváková

Zdeňka Diváková jako Tosca. Inscenace pod taktovkou Josefa Staňka a v režii Miloslava Nekvasila měla premiéru 27. 2. 1960. Foto František Krasl

jako *Aidy*, *Toscy* nebo už zmíněné *Butterfly*, k níž se podruhé vrátila v sezóně 1961/1962. Z těchto čtyř vrcholných rolí označuje paní Diváková za svou nejmilovanější *Toscu*; nejen pro dramatický Pucciniho hudební výraz, ale také díky krédu, z něhož se tato operní hrdinka – zpěvačka vyznává ve své nejslavnější árii: „*Vissi d'arte, vissi d'amore / Žila jsem uměním a láskou*“.

Čtyři výše uvedené výrazné role však tvoří jen nepatrný zlomek repertoáru paní Zdeňky Divákové. K Pucciniho Tosce a Čo-Čo-San se kromě Aidy řadí další velké verdiovské postavy – mj. Amélie (*Maškarní ples*), Leonora (*Trubadúr*) a Abigail (*Nabucco*); ze světového repertoáru si jistě zaslouží zmínku i její Senta z Wagnerova *Bludného Holandana*, Elíza (P. I. Čajkovskij – *Pikovská dáma*), Antonia v Offenbachových *Hoffmannových povídkách*, Markéta (Ch. Gounod: *Faust a Markétka*), Agáta ve Weberově *Čarostřelci* nebo Skladatel v *Ariadně na Naxu* Richarda Strausse.

Také český repertoár byl nedílnou součástí ostravského uměleckého působení Zdeňky Divákové. A nešlo jen o už zmiňovanou Dvořákovu *Rusalku* – byly to i Julie či Kněžna v *Jakobínu a Čertovi* a *Káče* téhož skladatele, Jenůfa a Kostelníčka v Janáčkově *Její pastorkyni*, Vendulka (*Hubička*) či Krasava (*Libuše*) v operách Bedřicha Smetany. Vendulku ztvárnila dokonce ve své kariéře, stejně jako *Butterfly*, dvakrát. Ani tento výčet však zdaleka nezahrnuje všechny role, které výborná sopranistka díky vynikající pěvecké technice a sugestivnímu výrazu v průběhu tří desetiletí na ostravském jevišti ztvárnila. Přestože zůstala věrná svému domácímu jevišti, hostovala Zdeňka Diváková v mnoha divadlech v (tehdejším) Československu i v zahraničí; zmiňme alespoň titulní roli Verdiho Aidy v Diokleciánově paláci ve Splitu.

Ještě v době aktivní umělecké kariéry začala paní Zdeňka Diváková vyučovat zpěv na ostravské konzervatoři a ve své pedagogické činnosti pokračovala ještě dlouhá léta, kromě konzervatoře i na Janáčkově akademii múzických umění a soukromě.

V jubilejní 75. sezóně NDM byla tato významná ostravská operní sólistka vyznamenána Cenou Národního divadla moravskoslezského za celoživotní pěvecké dílo. K desítkám žáků a stovkám vděčných diváků se touto vzpomínkou a poděkováním přidává se svým přáním všeho dobrého, pevného zdraví a radosti ze života i umění také Národní divadlo moravskoslezské.

Děkujeme a blahopřejeme!

(pb)

Síň slávy

Národní divadlo moravskoslezské otevírá v lednu 2011 svou první stálou expozici, věnovanou významným osobnostem historie NDM, a to v pěti divadelních „řemeslech“: opera, opereta, balet, činohra a scénické výtvarnictví. S neopomenutelnými ostravskými osobnostmi těchto oborů se budou moci diváci seznámit díky životopisným medailonkům a vystaveným fotografiím v prostoru galerie Divadla Antonína Dvořáka. Každý rok bude expozice obnovována a doplněna o další jména.

V prvním ročníku **Síně slávy** budou své obory zastupovat tyto osobnosti:

Radim Koval (1924–1985)

– herec, režisér a šéf činohry Státního divadla v Ostravě

Emerich Gabzdyl (1908–1993)

– tanečník a choreograf, šéf baletu SDO

Vladimír Brázda (1920–2001)

– klavírista, skladatel, šéfdirigent operety tehdejšího SDO

v letech 1945–1988

Ilja Hylas (1922–1987)

– režisér opery SDO

Vladimír Šrámek (*1927)

– výtvarník, scénograf, dlouholetý šéf výpravy SDO v letech 1950–1990

Síň slávy ve foyer DAD bude slavnostně otevřena 27. ledna 2011 před českou premiérou činohry Velkolepost vyvolených.

Děkovačka na premiéře dramatu Konec masopustu 4. 11. 2010 nebrala konce. Režisér Janusz Klimsza převzal z rukou Petra Housky typicky české pochoutky, příznačné názvu inscenace – pivo a vepřovou hlavu. *Foto Radovan Šťastný*

Sólisté i inscenační tým byli po premiéře opery Werther spokojeni. Zleva Tomáš Bátila, Agnieszka Bochenek-Osiecka, Jiří Nekvasil, Luciano Mastro, Igor Vejsada, David Bazika a Robert Jindra. *Foto Martin Popelář*

Režisérka čínoherní inscenace Cenci Anna Petrželková a představitel role Orsina v téže inscenaci Igor Orozovič po premiéře 21. října 2010. *Foto Radovan Šťastný*

Tvůrčí tým světového muzikálu Marguerite Michael Prostějovský, Marie Zamora a Alain Boubllil s ředitelem NDM Jiřím Nekvasilem po premiéře 2. prosince 2010. *Foto Vojtěch Bartek*

Šéfka souboru operety/muzikálu Gabriela Haukovicová-Petráková a francouzská zpěvačka a spoluautorka scénáře Marguerite Marie Zamora vytvořily silný režijní tým. *Foto Radovan Šťastný*

Šéf baletu NDM Igor Vejsada a choreograf William Fomin po premiéře baletu Louskáček 16. 12. 2010 společně poděkovali vynikajícím sólistům i ostatním, kteří se na inscenaci podíleli. *Foto Martin Popelář*

Divadlo by se jen těžko hrálo potmě. Světlo v něm hraje daleko důležitější roli, než se často zdá, a dotváří atmosféru celé inscenace. Abych zjistila, co práce se světlem obnáší, vydala jsem se do Divadla Antonína Dvořáka, do útulné a hezky vyzdobené regulační kabiny osvětlovačů. Tam mě přivítala paní **Helga Bergerová**, z jejíž židle na galerii (či spíše za galerií) je výhled na celý divadelní sál, zatímco na ni z hlediště vidět není.

K čemu tato regulační kabina slouží?

Odsud se řídí veškeré scénické osvětlení – tedy to, které probíhá během představení. A než k tomu dojde, je potřeba to nastavit. Poprvé se osvětlení nastavuje v den tzv. dekorační zkoušky, kdy se na jevišti staví celá dekorace. Při dekorační zkoušce se scénograf s režisérem baví o tom, jak má inscenace vypadat, a k tomu nastupujeme my – kolektiv osvětlovačů. V den dekorační zkoušky se postupuje podle hudebního materiálu a režisér už má představu, kdy bude určitý začátek atmosféry – ta je tvořena hereckými světly a světly dekoračními. Poprvé se nastaví jednotlivé reflektory, tj. jednotlivé světelné obvody, kterých u nás je přes 300: V sále je to nad sedadly, po bocích, nad balkonem, zadní i přední lóže, pak je tu jevištní část mostová, po bocích jsou galerie, portály a přední a zadní jeviště. Na jeviště se nosí přenosné reflektory. Režisér s výtvarníkem se rozhodnou, ze kterého místa se určitá věc nasvítí. Poté se určí velikost reflektoru, barva a zaměření a od té doby se to musí dodržovat na každé představení. Scénář pro světla se většinou píše podle hudebního motivu. Děláme jednotlivé světelné nálady. Činoherní režiséři používají častěji bílé světlo, kdysi téměř výhradně, zato opera a balet, ty hýří barvami. Představení by mělo probíhat tak, že se zvedne opona, hraje hudba – nebo v případě činohry zvukaři použijí nahrávku – na jevišti už je určitá nálada, a od diváka má zazníť „ach“. Úžas. Právě ten člověk, který sedí v této kabině, musí s tím představením od začátku dýchat, žít s ním. Je to pak poznat jednak u dekorací, jednak u člověka, který je na jevišti. Herec nebo zpěvák se na jevišti nikdy nepohybuje přesně stejně a na nás je, abychom s tím člověkem šli. Krom toho, že hraje hudba, kterou musíme poslouchat a hlídat, musí se dotvářet herecké situace.

Máte tady počítač, což dříve osvětlovači k dispozici neměli. Nakolik Vám práci usnadňuje? Co umí udělat sám?

Celý světelný program je hotov a zapsán právě v den dekorační zkoušky a v počítači už zůstává – to je regulace. Kdysi byla na jevišti v 1. poloze

v portálu manuální regulace se čtyřmi pásy, které se musely nachystat, a záklapkou, každý reflektor se natáčel určitým způsobem. A všechno to muselo být ručně popsáno, jak je který zaměřen. To celé je přitom jen jedna změna – a v představení je třeba 60 nebo 90 změn. V průběhu představení se muselo vše manuálně nastavit. Nejprve ručně, potom už přišel motor. Později přišel modernější systém, kdy se regulace přestěhovala sem do kabiny, a pak teprve počítače. Musela jsem vždy vymyslet předem, co se bude dít, aby to dobře navazovalo. Některé situace na sebe navazují velmi rychle. Teď dávám počítači při každé změně impuls. Každá změna tedy projde přes ruku člověka, který tady sedí, protože divadlo je živé, není to stroj. Jinak by to nefungovalo. Absolutní automatizace tady není možná.

A jak je to s jednotlivými světly? Také už asi prošla vývojem...

Samozřejmě, všechno se časem mění. Dá se říct, že naše světelné vybavení je srovnatelné s ostatními evropskými divadly. Od začátku této sezóny (od Šárky a Ariadny) používáme nové LED reflektory, které jsou barevně nastavitelné a výrazně šetří energii. Nemáme tzv. inteligentní světla, která se pohybují sama, jinak máme ale všechny běžné možnosti.

Osvětlení v hledišti Divadla Antonína Dvořáka. Foto Vojtěch Bartek

V NDM působíte už spoustu let. Dá se říci, jaké inscenace nebo žánr máte nejraději? Nebo je to prostě láska k divadlu?

To se asi nedá říci. Každá inscenace je úplně jiná, vše se dělá s maximálním nasazením. A každé jednotlivé představení je také jiné. Pokud se všechny složky podaří na 100%, pak ten zážitek z představení trvá dlouho po jeho skončení, až do noci. A to je nezanedbatelný moment... Tato práce je náročná tím, že jsme tady každý večer, kdy se hraje. To znamená, že tím divadlem žije i rodina – jinak by to ani nešlo. Divadlo je moje celoživotní láska, stejně jako moje obrazy. Maluji celý život, výtvarné umění je pro mě s divadlem spojené. Tady ve foyer DAD bych chtěla uspořádat výstavu olejů, zatím na ní pracuji. Kreslím, maluji olejovkami, dělám sochařinu..., jednoduše řečeno: absolvovala jsem všechny umělecké školy, které šlo dělat při práci. Dělám to celý život, to je jako s angličtinou – když to člověk nedělá pravidelně, pořád to jde, ale už tam chybí ta lehkost. A tak tvořím pořád. Můj manžel byl zase spisovatel, polský spisovatel, ale psal tady. Tak jsme se v té tvorbě doplňovali.

Neuvažovala jste o kostýmním návrhářství?

To má také něco do sebe, je to zajímavý obor, ale mně spíše učarovala ta malba... divadlo a malba, to jsou mé lásky. A pak taky cestování.

Cestování? Jaké je Vaše oblíbené místo, Vaše srdeční záležitost?

Na prvním místě je Praha. Ta je krásná, nepřekonatelná. Svou polohou, množstvím zajímavých míst. Pak Paříž, ta má zase úžasnou atmosféru, Benátky, Řím... Když se člověk vrací na místa, která zná, už se může zaměřit na menší oblasti a vždycky objeví něco nového. Několikrát jsme byli v zahraničí i s divadlem. V Bulharsku, s činohrou, tam bylo krásně. Pak s operou v Rize, to byl také úžasný zájezd. V roce 95 jsme byli ve Španělsku a tak se nám tam líbilo, že jsme se tam o prázdninách vrátili. V pařížské opeře jsem se byla podívat na představení a bylo to úchvatné.

Naopak u nás hostovala v roce 96 Monserrat Caballé v rámci svého turné, a když viděla interiér Divadla Antonína Dvořáka, řekla, že tady máme jeden z nejkrásnějších lustrů vůbec. Je to jeden středový a dvanáct menších lustrů kolem. To nám tehdy udělalo radost... a taky si ho považujeme! :-)

Vidím, že svou práci opravdu žijete...

Ano. Víte, jsou lidé, kteří si osvětlení vědomě nevšímají, pro něž je jen součástí celkové atmosféry inscenace, a pak ti, kteří to naopak bedlivě sledují – a pro obě skupiny to stojí za to dělat.

Když náš rozhovor skončil, vystoupila jsem s paní Bergerovou z kabiny přímo na půdu divadla, kde žije pověsný fantom opery. Jelikož ještě nebyl čas představení, nedal o sobě vědět. Snad přišť...

Gabriela Řihánková

okénko Evy Gebauerové-Phillips

Sopranistka Eva Gebauerová-Phillips působila v letech 1960–1993 v tehdejší Státní divadle v Ostravě a výrazně se zapsala do jeho historie. Dnes se pohybuje střídavě mezi Londýnem, kde tráví část roku s manželem, a Ostravou, kde připravuje mladé pěvecké talenty a učí je, jak správně pracovat s hlasem. Vede pěvecké studio při NDM pod záštitou ředitele Jiřího Nekvasila. Se svými žáky pořádá každoročně v červnu koncert ve foyer Divadla Antonína Dvořáka, sama je také pravidelnou návštěvnicí premiér Národního divadla moravskoslezského. Počátkem prosince se přišla podívat na zbrusu nový muzikál Marguerite a o své dojmy se s námi podělila...

Začala bych prohlášením slavného Kecala z Prodané nevěsty – „Hlavní věci jsou peníze!“ Vypadá to tak, že tuto moudrost odkázal dnešní společnosti. Nesouhlasím s tím úplně, ale musím přiznat, že za mojí spolehlivou pěveckou technikou, která mě přenesla ve zdraví přes vražedné role (Salome, Fidelio aj.) jsou velké peníze. Otec paní Nadi Kejřové, která mě pěvecky dotvořila, byl úspěšný pražský podnikatel, majitel slavné kavárny Tůmovka a Naděnce platil soukromá studia v Paříži a v Miláně.

Moje žačka Hanka Fialová zpívá a krásně hraje roli Marguerite v nejnovější inscenaci NDM v Divadle Jiřího Myrona. Je tam velmi vypjaté a pěvecky obtížné místo – Hanka se vznesla do těch výšek s o dech opřeným a plnozvukným tónem – poskakovala jsem na sedadle blahem, protože to bylo přesně tak, jak jsem ji to učila a jak to učila mne moje paní profka. I zjevem je Hanka dokonalá Marguerite. Bydlím s manželem v Londýně

Hana Fialová s Evou Gebauerovou. Foto Jana Grobařová

a viděli jsme muzikál Marguerite ve West Endu (to je čtvrt, kde je asi patnáct divadel) a pečlivě vybraná hlavní představitelka byla Hance velmi podobná, štíhlá až hubená, černovlasá, tak, jako Francouzky bývají. Škoda, že to představení nebylo v Drury Lane, mají tam ducha! Je to asi pětatřicetiletý muž ve starodávném oděvu, sedává při zkouškách na balkoně, když ale chce někdo k němu přijít, zvedne se a zmizí ve zdi. Já sama jsem se setkala se dvěma duchy londýnských vrahů, přijďte na koncert mojí pěvecké školy koncem sezóny do Divadla Antonína Dvořáka, povím vám o tom.

Členka dětského operního studia NDM **Patricia Janečková** se počátkem prosince stala vítězkou velké soutěže Talentmania, kterou vysílaly TV Nova a Markíza. O tom, že svým půvabným hlasem a skvělou intonací publikum doslova uchvátila, svědčí počet SMS zpráv, díky kterým vyhrála – přes 600 tisíc. Patricia se narodila před dvanácti lety v Německu, má slovenské rody, žije v Ostravě. Čtvrtým rokem navštěvuje operní studio pod vedením Lenky Živocké a chodí na hodiny zpěvu k jejímu manželovi, Jiřímu Halamovi. V NDM účinkuje ve sboru (operu Carmen, Werther, Kouzelná flétna) i v menších sólových rolích. Hlavní roli zpívá v operní pohádce Červená karkulka, se kterou operní studio vystupuje ve foyer Divadla Antonína Dvořáka. Její učitelé i kamarádi se shodují, že ačkoli má Patricia obrovský talent, je milá a skromná. Ví, že k profesionální dráze operní pěvkyně vede nelehká cesta. My jí na té cestě přejeme co nejvíce úspěchů!

Patricia Janečková. Foto Vojtěch Bartek

Patricia Janečková při vystoupení ve foyer Divadla Antonína Dvořáka. Foto Vojtěch Bartek

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14

701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava

telefon: 596 276 111

e-mail: predprodej@ndm.cz

www.ndm.cz

VSTUPENKY OBRŽÍTE

- v celotýdenním ústředním předprodeji na třídě Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00 hodin
úterý až pátek	8.00 – 17.00 hodin
sobota	8.00 – 12.00 hodin
neděle	zavřeno

ústřední předprodej telefon: **596 276 203**
596 276 242
 náborové oddělení telefon: 596 276 189
 objednávky vstupenek nad 10 ks

- hodinu před začátkem představení u pokladny:

v Divadle Antonína Dvořáka	telefon: 596 276 420
v Divadle Jiřího Myrona	telefon: 596 276 135

- předplatné telefon: 596 276 202**

pondělí	12.00 – 17.00 hodin
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30 hodin
středa	8.00 – 17.00 hodin
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30 hodin
pátek	8.00 – 12.00 hodin
sobota, neděle	zavřeno

Předprodej vstupenek na všechna představení NDM

a na veřejné generálky v ústředním předprodeji. Vstupenky na veřejné generálky se prodávají jeden den před jejich konáním. Ceník vstupenek na jednotlivá představení a podmínky poskytování slevy při hromadných návštěvách seniorů, žáků a studentů jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje. Na předpremiéry – veřejné generálky pro seniory – jednotné vstupné.

ZBYLÉ VSTUPENKY NA PŘEDSTAVENÍ V PŘEDPLATNÉM I MIMO PŘEDPLATNÉ V PRODEJI HODINU PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ PŘÍMO V DIVADLE JIŘÍHO MYRONA A DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA. VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 6 MĚSÍCŮ PŘEDEM!

Národní divadlo moravskoslezské má nové, atraktivní webové stránky!

Závodní jídelna

Národní divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace statutárního města Ostrava,

Vám nabízí jedinečnou možnost stravování

Další informace na www.ndm.cz

VEDENÍ NDM

Ředitel	Jiří Nekvasil
Správní ředitelka a šéfka financí	Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery	Robert Jindra
Šéf činohry	Pavel Šimák
Šéf baletu	Igor Vejsada
Šéfka operety/muzikálu	Gabriela Haukovicová
Šéf umělecké výpravy	David Bazika
Vedoucí odboru vnějších vztahů	
a produkční uměleckých akcí	Kateřina Svobodová
Šéfka marketingu	Lucie Kajnarová
Technický šéf	Stanislav Muntág
Provozní šéf	Karel Ulrich

ZLATÁ KARTA NDM PRAVIDELNÁ NÁVŠTĚVA DIVADLA OBOHACUJE!

Za málo peněz hodně muziky.
 Sleva až 60%!
 Celoroční sleva pro všechny fanoušky Národního divadla moravskoslezského.

ČÍM VÍČ CHODÍTE, TÍM VÍČ ŠETŘÍTE!

1. představení	5 % sleva
2.–4. představení	15 % sleva
5.–7. představení	30 % sleva
8.–10. představení	40 % sleva
11.–13. představení	50 % sleva
14 a více představní	60 % sleva

Kartu lze zakoupit v předprodeji NDM na ulici Čs. legií vedle Divadla Jiřího Myrona.
 Tel.: +420 596 276 203, 142.

vstupenky on-line na www.ndm.cz

Národní divadlo moravskoslezské nabízí k pronájmu **nahrávací studio.**

Je vybudováno v nové části budovy Divadla Antonína Dvořáka. Studio je zcela oddělené od ostatního provozu divadla. Jeho rozměry a akustika umožňují nahrávání až 80členného orchestru. Další informace a technické parametry na www.ndm.cz

PROGRAM LEDEN 2011

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	PRODANÁ NEVĚSTA		16.00	O
2.	MOZART GALA – ADAM PLACHETKA		16.00	O
4.	AMADEUS	V.	18.30	Č
5.	CENCI	II.	18.30	Č
6.	CENCI	VII.	18.30	Č
7.	IDEÁLNÍ MANŽEL		18.30	Č
8.	LOUSKÁČEK	PS	18.30	B
9.	JEJÍ PASTORKYŇA	RP	16.00	O
13.	LOUSKÁČEK	C	18.30	B
15.	LOUSKÁČEK	PS2	18.30	B
16.	ŠÁRKA + ARIADNA	N	15.00	O
17.	JEJÍ PASTORKYŇA	VOP	18.30	O
19.	WERTHER	II.	18.30	O
20.	LOUSKÁČEK	VII.	18.30	B
21.	ŠÁRKA + ARIADNA	IV.	18.30	O
22.	WERTHER	X.	18.30	O
23.	LA TRAVIATA	ZP1	16.00	O
25.	LA TRAVIATA		18.30	O
27.	VELKOLEPOST VYVOLENÝCH – česká premiéra	PP	18.30	Č
28.	LOUSKÁČEK	D	18.30	B
29.	VELKOLEPOST VYVOLENÝCH – 1. repríza	MP	18.30	Č
30.	CARMEN		16.00	O

ZKUŠEBNA – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

16.	NEJSTARŠÍ ŘEMESLO		18.30	Č
-----	-------------------	--	-------	---

Werther. Foto Martin Popelář

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

5.	MARGUERITE	ZP2	18.30	OPTA/M
7.	MARGUERITE	IV.	18.30	OPTA/M
8.	MARGUERITE	X.	18.30	OPTA/M
10.	ČARODĚJNICE	Školy	10.00	Č
11.	KOMEDYJE O ČERTOVÝCH OSIDLACH	E+ABOR	18.30	Č
12.	KONEC MASOPUSTU	F	18.30	Č
13.	KONEC MASOPUSTU	ZP3	18.30	Č
14.	ROSE MARIE	D	18.30	OPTA/M
16.	ZVONÍK U MATKY BOŽÍ		16.00	OPTA/M
18.	ROSE MARIE	V.	18.30	OPTA/M
20.	GOTTLAND – česká premiéra	PP	18.30	Č
22.	GOTTLAND – 1. repríza	MP	18.30	Č
23.	MAMZELLE NITOUCHE		16.00	OPTA/M
24.	JÚ TÚ – YOU YOO ... TY TAKY?		18.30	B
25.	MARGUERITE	E	18.30	OPTA/M
26.	MARGUERITE	F	18.30	OPTA/M
27.	MARGUERITE	C	18.30	OPTA/M
29.	HELLO, DOLLY!		18.30	OPTA/M
30.	GOTTLAND	N	15.00	Č
31.	ČARODĚJNICE	Školy	10.00	Č
31.	KONEC MASOPUSTU	Č7	18.30	Č

Louskáček. Foto Martin Popelář

PROGRAM ÚNOR 2011

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	CARMEN		18.30	O
2.	LA TRAVIATA		18.30	O
3.	AMADEUS	ZP3	18.30	Č
4.	CENCI	V.	18.30	Č
5.	AMADEUS	X.	18.30	Č
9.	IDEÁLNÍ MANŽEL	F	18.30	Č
10.	WERTHER	C	18.30	O
11.	LOUSKÁČEK	P	18.30	B
13.	PRODANÁ NEVĚSTA	ZP1	16.00	O
14.	VELKOLEPOST VYVOLENÝCH	Č7	18.30	Č
15.	LOUSKÁČEK	V.	18.30	B
16.	VELKOLEPOST VYVOLENÝCH	II.	18.30	Č
17.	PRODANÁ NEVĚSTA	VOP	18.30	O
18.	LOUSKÁČEK	IV.	18.30	B
20.	APARTMÁ V HOTELU PLAZA		16.00	Č
22.	CENCI		18.30	Č
24.	ORFEUS V PODSVĚTÍ – premiéra	PP	18.30	O
26.	ORFEUS V PODSVĚTÍ – 2. premiéra	MP	18.30	O
27.	LOUSKÁČEK	N	15.00	B
28.	JEJÍ PASTORKYŇA		18.30	O

Konec masopustu. Foto Radovan Štátný

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	MARGUERITE	V.	18.30	OPTA/M
2.	MARGUERITE	II.	18.30	OPTA/M
3.	MARGUERITE	VII.	18.30	OPTA/M
5.	ROSE MARIE	PS2	18.30	OPTA/M
6.	SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ		16.00	B
7.	SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ	Školy	10.00	B
7.	HABAĐÚRA		18.30	Č
8.	GOTTLAND	E	18.30	Č
9.	SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ	Školy	10.00	B
9.	MAMZELLE NITOUCHE	ZP2	18.30	OPTA/M
11.	ČARODĚJNICE	Školy	10.00	Č
11.	KONEC MASOPUSTU	D	18.30	Č
12.	HABAĐÚRA	PS	18.30	Č
13.	KONEC MASOPUSTU – ZÁJEZD BRNO		19.00	Č
17.	KOMEDYJE O ČERTOVÝCH OSIDLACH	VII.	18.30	Č
19.	MAMZELLE NITOUCHE	X.	18.30	OPTA/M
20.	ZVONÍK U MATKY BOŽÍ		18.30	OPTA/M
21.	HABAĐÚRA		18.30	Č
22.	KONEC MASOPUSTU	E	18.30	Č
23.	GOTTLAND	F	18.30	Č
25.	ROSE MARIE		18.30	OPTA/M
26.	MŮJ BOJ (MEIN KAMPF)		18.30	Č
27.	MŮJ BOJ (MEIN KAMPF)		18.30	Č

Červeně označené dny – so, ne, svátky
Označení souboru
O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál
E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., PS, PS2, VOP, Č7, PP, MP – předplatitelské skupiny
Z – zadáno

Marguerite. Foto Radovan Štátný

REPERTOÁR

OPERA

Bedřich Smetana
PRODANÁ NEVĚSTA
1. 1. (16.00), 13. 2. (16.00), 17. 2. (18.30)

Adam Plachetka
MOZART GALA
2. 1. (16.00)

Leoš Janáček
JEJÍ PASTORKYŇA
9. 1. (16.00), 17. 1. (18.30), 28. 2. (18.30)

Leoš Janáček:
ŠÁRKA
Bohuslav Martinů:
ARIADNA
16. 1. (15.00), 21. 1. (18.30)

Jules Massenet
WERTHER
19. 1. (18.30), 22. 1. (18.30), 10. 2. (18.30)

Giuseppe Verdi:
LA TRAVIATA
23. 1. (16.00), 25. 2. (18.30), 2. 2. (18.30)

Gerges Bizet:
CARMEN
30. 1. (16.00), 1. 2. (18.30)

PRINCEZNA NA HRÁSKU
a ČERVENÁ KARKULKA
13. 2. (10.00)

Jacques Offenbach
ORFEUS V PODSVĚTÍ
24. 2. (18.30), 26. 2. (18.30)

ČINOHRA

Peter Shaffer:
AMADEUS
4. 1. (18.30), 3. 2. (18.30)

Percy Bysshe Shelley:
CENCI
5. 1. (18.30), 6. 1. (18.30), 4. 2. (18.30), 22. 2. (18.30)

Oscar Wilde:
IDEÁLNÍ MANŽEL
7. 1. (18.30), 9. 2. (19.00), 20. 2. (16.00)

Paula Vogel:
NEJSTARŠÍ ŘEMESLO
16. 1. (18.30)

William Congreve
VELKOLEPOST VYVOLENÝCH aneb SETRVALÝ STAV SVĚTA
27. 1. (18.30), 29. 1. (18.30), 14. 2. (18.30), 17. 2. (18.30),

Roal Dahl
ČARODĚJNICE
10. 1. (10.00), 31. 1. (10.00), 11. 2. (10.00), 13. 2. (19.00)

KOMEDYJE O ČERTOVÝCH OSIDLÁCH
11. 1. (18.30), 17. 2. (18.30)

Josef Topol:
KONEC MASOPUSTU
12. 1. (18.30), 13. 1. (18.30), 31. 1. (18.30), 11. 2. (18.30)

Mariusz Szczygiel
GOTTLAND
20. 1. (18.30), 22. 1. (18.30), 30. 1. (15.00), 8. 2. (18.30), 23. 2. (18.30)

Michael Cooney:
HABAĐÚRA
7. 2. (18.30), 12. 2. (18.30), 21. 2. (18.30)

Neil Simon:
APARTMÁ V HOTELU PLAZA
20. 2. (16.00)

George Tabori:
MŮJ BOJ (Mein Kampf)
26. 2. (18.30), 27. 2. (18.30)

BALET

Petr Iljič Čajkovskij:
LOUSKÁČEK
8. 1. (18.30), 13. 1. (18.30), 15. 1. (18.30), 20. 1. (18.30), 28. 1. (18.30),
11. 2. (18.30), 15. 2. (18.30), 18. 2. (18.30), 27. 2. (15.00),

JŮ TŮ – YOU TOO ...TY TAKY?
24. 1. (18.30)

Bohdan Pawlowski – Witold Borkowski:
SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ
6. 2. (16.00), 7. 2. (10.00), 9. 2. (10.00)

OPERETA/MUZIKÁL

Michel Legrand, Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg, Jonathan Kent
MARGUERITE
5. 1. (18.30), 7. 1. (18.30), 8. 1. (18.30), 25. 1. (18.30), 26. 1. (18.30),
27. 1. (18.30), 1. 2. (18.30), 2. 2. (18.30), 3. 2. (18.30)

Rudolf Friml:
ROSE MARIE
14. 1. (18.30), 18. 1. (18.30), 5. 2. (18.30), 25. 2. (18.30)

Victor Hugo – Daniel Fikejz – Michael Tarant:
ZVONÍK U MATKY BOŽÍ
16. 1. (16.00), 20. 2. (16.00)

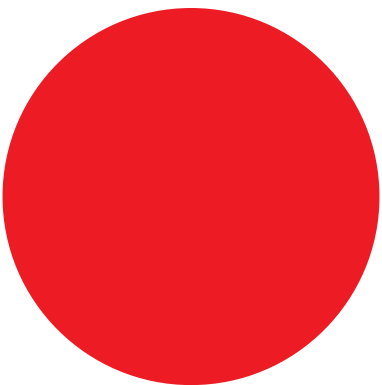
Florimond Hervé:
MAMZELLE NITOUCHE
23. 1. (16.00), 9. 2. (18.30), 19. 2. (18.30)

Jerry Herman – Michael Stewart
HELLO, DOLLY!
29. 1. (18.30)

Cenci. Foto Radovan Štátný

SPONZOŘI

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace statutárního města Ostrava, je financována z rozpočtu města Ostravy.

Aktivita NDM jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

PARTNER BALETNÍCH PŘEDSTAVENÍ

SKUPINA ČEZ

Business & Conference
Hotel Imperial
Ostrava

Předprodej vstupenek

OSTRAVA!!!

www.ndm.cz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

www.ndm.cz

FOTO MĚSÍCE

členka baletního souboru NDM Klára Krejčířová

Foto Tamara Černá